

III Krajowy Zjazd PIIB

Przedstawiamy sprawozdanie z przebiegu Krajowego Zjazdu, podsumowanie i wyniki obrad, oraz kilka znaczących wypowiedzi uczestników tego wydarzenia.

70 lat PZITB

Jubileusz Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa miał szczególnie uroczystą oprawę. Odbył się z udziałem przedstawicieli władz, stowarzyszeń naukowo-technicznych i instytucji naukowych współpracujących ze Związkiem. Uroczystość była okazją do podsumowania wieloletniej historii i działalności Związku oraz uhonorowania działaczy PZITB odznaczeniami resortowymi „Za zasługi dla budownictwa”, a także wysokimi odznaczeniami państwowymi. W drugiej części uroczystości ogłoszono wyniki 14 edycji Konkursu PZITB – „Budowa Roku 2003”.

VAT w budownictwie

Doradca podatkowy odpowiada na pytania związane z nowymi zasadami naliczania podatku VAT w obrocie towarowym, po wejściu w życie nowej ustawy i akcesji Polski do Wspólnoty Europejskiej.

Ceny w budownictwie

W tym numerze prezentujemy ceny robót inwestycyjnych i remontowych wraz ze zmianami, jakie zachodziły w pierwszym półroczu br. Wyjaśniamy co to jest cena jednostkowa roboty, a co cena jednostkowa usługi.

Zapowiedź

W następnym numerze rozpoczynamy druk cyklu artykułów poświęconych problematyce Inżyniera Kontraktu, pierwsza część będzie dotyczyła zasad prowadzenia robót budowlanych i inżynierskich wg „Warunków Kontraktu na budowę FIDIC-2000”.

SAMORZĄD ZAWODOWY

- 2 ▶ III Krajowy Zjazd PIIB – sprawozdanie
- 6 ▶ Jubileusz – 70 lat PZITB, Budowa Roku 2003
- 7 ▶ Uprawnienia budowlane w W-MOIB, III edycja egzaminów
- 10 ▶ III Zjazd Podkarpackiej OIIB
- 12 ▶ Lubuska OIIB w Gorzowie Wlkp. po III Zjeździe Sprawozdawczym; Granica, która nie dzieli

PYTANIA I ODPOWIEDZI

- 14 ▶ Obowiązkowe ubezpieczenie OC członków PIIB

INŻYNIER W UNII

- 16 ▶ Podstawowe pojęcia prawodawstwa UE przydatne dla inżynierów cd.
- 23 ▶ Pojęcia i skróty w języku angielskim

PRAWO

- 25 ▶ Kalendarium

VAT W BUDOWNICTWIE

- 31 ▶ Doradca podatkowy
- 33 ▶ Podatek od towarów i usług
- 33 ▶ Realne zagrożenie

RYNEK

- 34 ▶ Ceny w budownictwie (2)
- 36 ▶ Literatura fachowa – Wydawnictwo ARKADY
- 38 ▶ Czasopisma specjalistyczne



Wydawca: Wydawnictwo PIIB sp. z o.o.
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14a
tel.: (0-22) 336 13 41, www.piib.org.pl
e-mail: biuro@inzynier.waw.pl
Prezes Zarządu: Tadeusz Nawracaj
Redaktor naczelna: Barbara Mikulicz-Traczyk
Sekretarz redakcji: Aleksandra Lemańska
Korekta: Małgorzata Kozłowska
Druk: Wojskowe Zakłady Graficzne
ul. Grzybowska 77, 00-844 Warszawa
tel.: (0-22) 620-12-61
Skład/Biuro Reklamy: Fabryka Promocji
tel.: (0-22) 448-57-56

Nakład: 91 000 egz.

III Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Sprawozdanie

„Działania Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zasługują na uznanie. Tworzą pozytywny wizerunek branży budowlanej i mogą być dobrym przykładem i inspiracją dla innych. Ufam, że dzięki Państwa inicjatywom mamy szansę na poprawienie sytuacji w budownictwie, zarówno poprzez wprowadzanie wysokich standardów czy podnoszenie efektywności pracy, jak i umiejętności kształtowania długofalowych strategii” – z listu prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego do uczestników III Krajowego Zjazdu PIIB.

Przedsstawiciele siedemnastu okręgów Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, w dniach 18-19 czerwca już po raz trzeci

mieli okazję spotkać się na ogólnopolskim Zjeździe PIIB, mającym w tym roku charakter przede wszystkim sprawozdawczy i kończącym okres „budowania” samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w Polsce.

Dwudniowe obrady III Krajowego Zjazdu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, podobnie jak w zeszłym roku, odbywały się w warszawskim hotelu Novotel. Swą obecnością uświetnili je nie tylko delegaci, ale także wielu zaproszonych gości, wśród których nie zabrakło przedstawicieli rządu, przewodniczących i prezesów stowarzyszeń naukowo-technicznych, organizacji i urzędów ściśle z budownictwem związanych, a także gości zagranicznych i dziennikarzy.

Obrady III Krajowego Zjazdu PIIB tradycyjnie otworzył prezes Krajowej Rady, prof. Zbigniew Grabowski. Przewodniczącym Zjazdu już po raz drugi w historii Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa został wybrany Ryszard Trykosko, przewodniczący Pomorskiej Okręgowej Izby. Zgodnie z regulaminem spośród delegatów wyłoniono Komisję Mandatową, Skrutacyjną, Wyborczą oraz Komisję Uchwał i Wniosków.

W porządku obrad III Krajowego Zjazdu znalazły się m.in. uchwały w sprawie przyjęcia Zasad Gospodarki Finansowej na rok 2005 oraz nowelizacja budżetu na rok 2004, spowodowana głównie wynegocjowaniem niższej o 20 zł składki ubezpieczenia OC, przeniesieniem wpłat na ubezpieczenie z pozycji przychodu Izby do pozycji depozytu, a także pojawieniem się przychodów z tytułu opłat cudzoziemców w związku z procedurą uznawania ich kwalifikacji zawodowych. Delegaci przedyskutowali i zatwierdzili sprawozdania z prac Krajowej Rady, Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, Krajowej Komisji Rewizyjnej,

„Tegoroczny Zjazd miał przede wszystkim wiele spraw formalnych do załatwienia, które załatwił w stopniu zadawalającym, czego najlepszym dowodem może być przeprowadzone kilkadziesiąt głosowań. Natomiast co do tematyki obrad, myślę, że dopiero na następnym Zjeździe będziemy mogli poświęcić więcej czasu na dyskusje nad zadaniami Izby i jej pracą. Moim zdaniem, najważniejszym tematem, jaki powinien być poruszony na kolejnym IV Krajowym Zjeździe, jest sprawa etyki zawodowej.”

Zbysław Kałkowski
Członek Prezydium III Krajowego Zjazdu PIIB



Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, a także dokonali oceny dotychczasowej pracy samorządu zawodowego, udzielając absolutorium za rok 2003 jego władzom. Zmianom uległy podstawowe dokumenty PIIB: Statut, regulaminy organów Krajowej Rady oraz regulaminy organów izb okręgowych.

Punktem obrad, który wśród delegatów wzbudził najwięcej emocji, była rezygnacja ze stanowiska przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej prof. Zbigniewa Kledyńskiego oraz rezygnacja ze stanowiska członka KKK, złożona przez prof. Henryka Zobla. Konsekwencją pierwszej była konieczność powołania na stanowisko nowego przewodniczącego. Funkcję tę powierzono w drodze głosowania dotychczasowemu wiceprzewodniczącemu Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, prof. Kazimierzowi Szulborskiemu. Wynikiem przyjęcia drugiej rezygnacji było powołanie do składu KKK nowego członka, Jana Lemańskiego.

Podczas dyskusji, delegaci i zaproszeni goście, podjęli tematykę uznawania kwalifikacji zawodowych cudzoziemców, dwukrotnej na przełomie lat 2003-2004 nowelizacji ustawy – Prawo budowlane, funkcji Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa jako organu najpełniej reprezentującego środowisko budowlane, umożliwienia członkom PIIB łatwiejszego dostępu do szkoleń i kursów, projektów zmian legislacyjnych z obszaru budownictwa a także utworzenia funduszu na rzecz promocji polskiej inżynierii za granicą. Do Komisji Uchwał i Wniosków wpłynęło ponad 100 wniosków,

„III Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa był zdecydowanie mniej burzliwy od poprzedniego. Jestem zadowolony głównie z części sprawozdawczej, podsumowującej dotychczasowe dokonania poszczególnych organów Izby. Według mojej oceny, brakowało natomiast punktu pobudzającego do dyskusji merytorycznej nad zadaniami, jakie wypełniać ma Polska Izba Inżynierów Budownictwa oraz jej organy.”

Zdzisław Binerowski
Przewodniczący Komisji Wyborczej
III Krajowego Zjazdu PIIB

„Cieszę się, że Izba ma wystarczające środki finansowe dla dobrego jej działania i że polityka finansowa PIIB nie uległa drastycznym zmianom po III Krajowym Zjeździe, ponieważ została już przetestowana i jak widać przynosi same korzyści. Oznacza to również, że będziemy mieli teraz więcej czasu na rozwiązywanie innych spraw, poświęcenie energii nie na zagadnienia organizacyjne, ale czysto merytoryczne, dotyczące np. szkoleń członków Izby. Najbardziej jednak cieszę się oczywiście z zatwierdzenia przez Zjazd budżetu na rok 2005. Uważam bowiem, że jest on dobrze zaplanowany i że będzie stanowił odpowiednią podporę do rozwoju Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.”

Andrzej Jaworski
Skarbnik PIIB



„III Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa - trochę jak poprzedni - pełen był spraw organizacyjnych, finansowych. Uważam jednak, że wykonaliśmy duży krok naprzód, który pozwoli nam na przyszłym Zjeździe poświęcić dużo czasu na dyskusje merytoryczne dotyczące meritum, czyli zadań, jakie stawiane są przed Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, zarówno w kwestii obrony zawodu, jak i poprawy polskiego budownictwa.”

Ryszard Trykosko
Przewodniczący III Krajowego Zjazdu PIIB

„Z każdym rokiem wzrasta znaczenie samorządów zawodowych. To właśnie one – nie umniejszając roli państwa - biorą na siebie część odpowiedzialności za rozwój i poziom naszej gospodarki. Dlatego niezwykle ważnym aspektem działania Waszego samorządu jest możliwość prezentowania niezależnych opinii w sprawach dotyczących budownictwa. Współdziałanie w tym zakresie z administracją rządową i samorządem terytorialnym oraz innymi stowarzyszeniami jest wartością, której nie wolno zaprzepaścić. Należy ją kontynuować i rozwijać, ponieważ może mieć decydujący wpływ na przyszłość nie tylko tego sektora, ale całej naszej gospodarki.”

Aleksander Kwaśniewski
Prezydent RP

które zostały skierowane do właściwych organów, w celu ich rozpatrzenia i ewentualnej realizacji.

III Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa podsumował i zamknął dwa pierwsze lata działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, a zarazem połowę kadencji jej naczelnych władz. Dotknął także najbardziej aktualnych problemów, z którymi stykają się przedstawiciele polskiego budownictwa. Ze względu na ograniczenia czasowe nie udało się rozwiązać wszystkich podniesionych kwestii, jednak spokojna atmosfera, w której przebiegały obrady, a także zaangażowanie delegatów i przedstawicieli PIIB w poruszane zagadnienia pozwalają wierzyć, że sprawy te nie pozostaną bez echa.

Wedle opinii uczestników, oba dni obrad przebiegły bardzo sprawnie, owocnie i zakończyły się planowo. W uroczystej mowie zamykającej III Krajowy Zjazd PIIB, prezes Krajowej Rady podziękował zebranych za przybycie i wyraził zadowolenie z wykonanej na Zjeździe pracy. Zapytany o swoje pierwsze wrażenia prof. Zbigniew Grabowski powiedział:

„III Krajowy Zjazd, tak jak poprzedzające go zjazdy okręgowe, potwierdził ogólne przekonanie, że proces organizacyjny Polska Izba Inżynierów Budownictwa ma już za sobą. Oczywiście czeka nas jeszcze nieco zmian, związanych z nowym zakresem zadań Izby, stającej się z konieczności rodzajem urzędu. Cieszy mnie bardzo zatwierdzenie sprawdzonego już w praktyce systemu gospodarki finansami, który pozwoli okręgowym izbom





jeszcze bardziej wyjść naprzeciw problemom i oczekiwaniom ich członków - pomogą w tym rezerwy finansowe izb okręgowych. Uważam, że nadwyżki finansowe w poszczególnych okręgach mogą być przeznaczane na pomoc dla członków, szczególnie w zakresie szkoleń. Jestem przekonany, że Zjazd spełnił swoje zadanie. Oceniał działalność organów, działalność Rady Krajowej za rok 2003, udzielił absolutorium dla władz, co jest pozytywnym sygnałem na następny pracowity rok działalności Polskiej Izby.

Na dzień dzisiejszy są, moim zdaniem, dwie najważniejsze kwestie, którymi powinniśmy się zająć w pierwszej kolejności. Po pierwsze sprawy legislacji. Zjazd wprowadził usankcjonował kwestie statutowo-regulaminowe, jednak teraz musimy skupić się na poprawie niedoskonałości prawa budowlanego, ustawy o samorządach zawodowych czy prawa zamówień publicznych.

Po drugie, bardzo istotnym przedmiotem działań będzie wzajemne uznawanie uprawnień do wykonywania zawodu w obrębie państw Unii Europejskiej, do której kilka tygodni temu wstąpiliśmy. Wymaga to oczywiście z naszej strony zwiększenia świadomości praw i przepisów budowlanych, obowiązujących za granicą, ale myślę, że perspektywa podpisania intratnych kontraktów w państwach Unii będzie dla każdego z nas wystarczającym bodźcem do podjęcia działań w tym zakresie."

Karolina i Paweł Nitka
Protokół Zjazdu
Fot. dr Barbara Rymśa



70 lat PZITB Budowa Roku 2003



złożyli: marszałek Sejmu RP, prezes RM, minister infrastruktury, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego oraz przewodniczący Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, instytutów naukowych i instytucji – ściśle współpracujących z PZITB.

Szczególnym elementem uroczystości było wspomnienie o prof. Romanie Ciesielskim, zmarłym nagle - w przededniu jubileuszu, które wygłosił prof. Stanisław Kajfasz.

Po oficjalnej części obchodów jubileuszu Związku odbyło się uroczyste wręczenie nagród w czternastym finale Konkursu PZITB „Budowa Roku”.

W edycji podsumowującej osiągnięcia budowlane roku 2003,

poddano ocenie 64 budowli, a nagrody i wyróżnienia przyznano w 8 kategoriach. Wszystkie obiekty charakteryzowały nowoczesne rozwiązania techniczne, funkcjonalne i jakość wykonania z wykorzystaniem nowoczesnych technologii i materiałów.

Ogółem nagrodzono 59 budowli: nagrodami I stopnia – 11 budowli, a II stopnia – 14 wyróżnienia otrzymały 23 realizacje, a dyplomy uznania 11 obiektów; jedna realizacja otrzymała nagrodę specjalną.

Obchody jubileuszu Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa odbyły się z udziałem władz i seniorów Związku, gości honorowych oraz licznej grupy przedstawicieli firm nagrodzonych w dorocznym Konkursie PZITB „Budowa Roku”. Przewodniczący Związku, Tadeusz Nawracaj, przedstawił w swoim wystąpieniu krótki zarys historii Związku, jego dokonania i strategię działania na najbliższe lata. Gratulacje oraz życzenia dalszych sukcesów, powodzenia w podejmowanych działaniach i ambitnych zamierzeniach

Fot. Tadeusz Bielski

(red.)



Uprawnienia budowlane w W-MOIIB

III edycja egzaminów

25–29 maja 2004 r. zostały po raz trzeci przez Warmińsko-Mazurską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa przeprowadzone egzaminy na uprawnienia budowlane, zaś 16 czerwca w Sali Konferencyjnej miało miejsce uroczyste wręczenie uprawnień budowlanych. Otwarcia uroczystości dokonał przewodniczący Rady Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa mgr inż. Zdzisław Binerowski, witając zaproszonych gości.

Następnie głos zabrał Janusz Palmowski przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej, zdając relację z przebiegu odbytej sesji egzaminacyjnej oraz ogłaszając uzyskane wyniki egzaminów, które przedstawione zostały w zamieszczonym poniżej zestawieniu tabelarycznym.

W zestawieniach statystycznych III termin wypadł pod względem zdawalności bardzo korzystnie, co może świadczyć o dobrym przygotowaniu do zawodu osób podchodzących do egzaminów w różnych specjalnościach. Jest to, uważam, bardzo pozytywny akcent stanowiący niewątpliwie o dojrzałej i odpowiedzialnej postawie kandydatów na członków naszego samorządu.

Po wystąpieniach przystąpiono do wręczenia uprawnień, co zostało utrwalone na zamieszczonych poniżej fotografiach.

Na zakończenie uroczystości przewodniczący Rady W-MOIIB Zdzisław Binerowski poprosił o zabranie głosu zaproszonych gości. Między innymi zabrał głos Marian Staszewski dyrektor Wydziału Rozwoju Regionalnego Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego, życząc nowo mianowanym powodzenia i realizowania się w życiu zawodowym.

Wszystkie wystąpienia budziły uznanie obecnych, o czym świadczyć mogły gromkie brawa.

W aspekcie uroczystości wręczenia uprawnień budowlanych pragniemy jako instytucja zrzeszająca nowo nobilitowanych przypomnieć, iż celem działalności inżynierskiej jest stałe udoskonalanie warunków życia ludzi drogą kształtowania środowiska naturalnego, z poszanowaniem jego wartości dla ludzkich potrzeb, zdrowia, rozwoju społecznego i indywidualnego.

Działalność inżynierska jako usługa dla społeczeństwa jest nośnikiem rozwoju cywilizacyjnego i współtworzy kulturę. Zaspokaja ona także bieżące potrzeby społeczne, uwzględniając przy tym doświadczenia przeszłości, przewidywane kierunki rozwoju oraz ich skutki.



W swojej działalności inżynier kieruje się dobrem publicznym oraz zasadami uczciwości zawodowej i osobistej:

• inżynier pamięta o konsekwencjach swojej działalności, licząc się z zagrożeniami bezpieczeństwa, dobra, zdrowia i życia ludzi,

• działalność inżynierska jest sztuką, a zawód inżyniera jest zawodem zaufania publicznego; dbałość o wzrost autorytetu zawodu powinna cechować pracę inżyniera i jego wystąpienia publiczne,

• inżynier powinien wyrażać opinię zawodową jedynie wtedy, gdy jest ona oparta na odpowiedniej wiedzy,

• inżynierowi nie wolno dopuszczać do działań korupcyjnych, zarówno we własnym postępowaniu, jak i tolerować ich u innych,

• inżynier bierze udział w działalności społecznej



W tej edycji
ubiegano się

o uzyskanie

uprawnień

w specjalnościach:

architektonicznej,

konstrukcyjno-

-budowlanej,

drogowej, mostowej,

sanitarnej

i elektrycznej

Zakres, tryb i sposób
przeprowadzenia
egzaminów określają
regulaminy PIIB
zatwierdzone przez
GUNB



nej i swoją wiedzę oraz doświadczenie wykorzystuje dla poprawy warunków życia.

Praca inżyniera jest pracą twórczą, odpowiedzialną i wymagającą stałego podnoszenia kwalifikacji. W działalności zawodowej inżynier powinien dbać o godność oraz honor zawodu oraz przeciwdziałać obniżaniu jego rangi i autorytetu.

Inżynier powinien mieć zaufanie do wyników prac wykonywanych przez innych.

W przypadku innego, odmiennego poglądu krytycznego powinien go wyrazić w sposób kulturalny, nie obrażając godności oponenta.

- Inżynier powinien podnosić ustawicznie swój poziom zawodowy oraz dążyć do rozwiązywania coraz ambitniejszych zadań. Równocześnie powinien dbać o rozwój zawodowy młodszych współpracowników i partnerów.

- Działanie na szkodę współpracowników, pomniejszanie ich osiągnięć zawodowych i utrudnianie im działalności, jest nieetyczne.

- Sprawy sporne należy rozstrzygać wewnątrz społeczności inżynierskiej, ujawniając przykłady postępowań godzących w autorytet zawodu i obniżających zaufanie do zgodnej z prawem i odpowiedzialnej działalności inżynierskiej.

Przyszłych absolwentów szkół wyższych i technicznych oraz osoby, które do tej pory nie mają

- z różnych względów - uprawnień budowlanych, informujemy, że egzamin na uprawnienia budowlane składa się z części pisemnej (testowej) i części ustnej. Ich zakres, tryb i sposób przeprowadzania jest uregulowany szczegółowym programem egzaminów na uprawnienia budowlane, uchwalonym przez PIIB i zatwierdzonym przez GUNB. Zakres wiedzy wymaganej przy egzaminie obejmuje:

- ▷ znajomość przepisów prawa w zakresie niezbędnym do ich właściwego stosowania oraz umiejętności praktycznego posługiwania się tymi przepisami, a w szczególności:

- ▷ ustawy - Prawo budowlane oraz rozporządzeń wydanych na jej podstawie,

- ▷ warunków bhp przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych,

- ▷ postępowania administracyjnego (dział I i II Kodeksu postępowania administracyjnego),

- ▷ zagospodarowania przestrzennego, ochrony środowiska i dóbr kultury, ochrony przeciwpożarowej, normalizacji i certyfikacji – w części związanej z projektowaniem, budową, utrzymaniem i rozbiórką obiektów budowlanych,

- ▷ właściwą część przepisów (w tym techniczno-budowlanych i z nimi związanych) odpowiednią dla danej specjalności techniczno-budowlanej,

- ▷ Polskich Norm z zakresu projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz umiejętności ich praktycznego zastosowania.

- ▷ umiejętność praktycznego zastosowania wiedzy technicznej, polegającej na wyjaśnieniu zagadnień technicznych wchodzących w zakres praktyki zawodowej.

Egzamin przeprowadza się w każdej specjalności odrębnie na uprawnienia:

- ▷ do projektowania (bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie),

- ▷ do kierowania robotami budowlanymi (bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie),

Lp.	Specjalność	Liczba osób zawiadomionych o egzaminie	Liczba nieobecnych	Liczba osób, które przystąpiły do egzaminu	Wyniki egzaminów					
					pisemny		ustny		ogółem	
					Poz.	Neg.	Poz.	Neg.	Poz.	Neg.
1	Architektoniczna	1	-	1	1	-	1	-	1	-
2	Konstrukcyjno-budowlana	51	15	36	29	7	25	4	25	11
3	Drogowa	14	4	10	9	1	9	-	9	1
4	Mostowa	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Sanitarna	16	3	13	13	-	13	-	13	-
6	Elektryczna	13	3	10	8	2	8	-	8	2
	Ogółem	95	25	70	60	10	56 60-4=56	4	56 80 proc.	14 56 + 14 = 70 20 proc.

Wyniki egzaminów na uprawnienia budowlane w dniach 25 – 29 maja 2004 r.

▷ łącznie na oba rodzaje uprawnień (bez ograniczeń lub w ograniczonym zakresie),

▷ łącznie na uprawnienia bez ograniczeń w danej specjalności i uprawnienia w ograniczonym zakresie w innej specjalności, jeśli ubiegający się o uprawnienia spełnia wymagania odnoszące się do odpowiednich uprawnień. Ponadto można się ubiegać o specjalizację w ramach zdobywanych uprawnień, a także o rozszerzenie posiadanych uprawnień. Pytanie do egzaminu pisemnego to test wyboru. Do każdego pytania są 3 odpowiedzi, z których tylko jedna jest prawdziwa.

Za wskazanie prawidłowej odpowiedzi otrzymuje się 1 punkt, za wskazanie nieprawidłowej odpowiedzi 0 punktów.

Odpowiedzi ustne są oceniane przez członków zespołu egzaminacyjnego w skali 0 – 5 pkt. Jako ocenę końcową danego pytania przyjmuje się średnią ocen wystawionych przez każdego z członków komisji.

W czasie trwania egzaminu pisemnego nie wolno korzystać z żadnych pomocy. Natomiast podczas egzaminu ustnego zdający może posługiwać się tekstami aktów prawnych i Polskich Norm. Po pozytywnym przejściu przez procedurę egzaminacyjną i uzyskaniu nadanych uchwałą Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej uprawnień budowlanych, należy złożyć wniosek o wpisanie na listę członków PIIB. Druk wniosku można uzyskać w Izbie lub z jej strony internetowej. Niestety, jest to związane z wniesieniem opłat:

- 100 zł wpisowego i 25 zł miesięcznie (300 zł/rok) na konto właściwej OIIB,
- 100 zł/rok za obowiązkowe ubezpieczenie OC i 5 zł miesięcznie (60 zł/rok) na konto PIIB w Warszawie.

Wpłatę na PIIB dokonuje się jednorazowo za cały rok. Wpłatę na OIIB można dokonać jednorazowo lub w dwu półrocznych ratach. Oczywiście, jeżeli wpłata składki jest dokonywana w ciągu roku, jej wysokość jest obliczana za każdy miesiąc do końca roku.

Bliższych informacji można zasięgnąć osobiście lub telefonicznie w najbliższych miejscu zamieszkania lub pracy OIIB lub na ich stronach internetowych. Adresy pocztowe i telefony, adresy internetowe i adresy poczty „małpowej” OIIB we wszystkich województwach znaleźć można na stronie internetowej PIIB: www.piib.org.pl pod hasłem „Izby”. Na stronach internetowych niektórych OIIB znaleźć można także:

- terminy egzaminów i składania wniosków,
- regulamin postępowania kwalifikacyjnego

w sprawach nadawania uprawnień budowlanych,

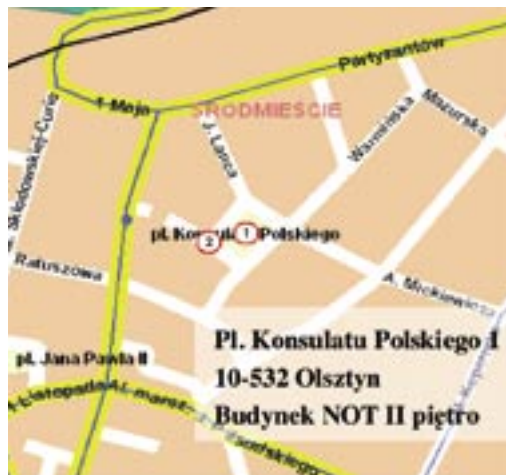
- regulamin przeprowadzania egzaminów i nadawania uprawnień budowlanych,
 - szczegółowy program egzaminów,
 - wykaz aktów prawnych obowiązujących przy egzaminach, ze wskazaniem dla jakiej specjalności i dla jakiego rodzaju uprawnień dany akt obowiązuje,
 - wykaz Polskich Norm, ze wskazaniem dla jakiej specjalności obowiązuje ich znajomość.
- Na zakończenie w imieniu Członków Rady i Prezydium Rady W-MOIIB oraz w imieniu własnym i pracowników biura składam serdeczne gratulacje osobom, które uzyskały uprawnienia w specjalnościach które sobie obrały, oraz wyrażam nadzieję, że w niedługim czasie wstąpią w szeregi naszego samorządu, by w sposób odpowiedzialny i godny reprezentować, z wykazaniem najwyższej wiedzy technicznej i inżynierskiej, przedstawicieli branż budowlanych.

Natomiast osobom, którym się nie powiodło z różnych względów, życzę wytrwałości w dążeniu do osiągnięcia zamierzonych celów i zdania egzaminu w przyszłym terminie, wszakże „nie od razu Kraków zbudowano”.

W razie jakichkolwiek pytań dotyczących i będących w zakresie działalności Samorządu, prosimy o kontakt bądź to telefoniczny, e-mail-em, korespondencyjny lub osobiście w siedzibie Samorządu.

Na wszystkie pytania w sposób wyczerpujący odpowiedzi udzieli Państwu nasi pracownicy.

INŻ. GRZEGORZ KARPA
DYREKTOR BIURA W-MOIIB



Dyrektor Biura

inż. Grzegorz Karpa

tel. (0-89) 523-76-40

pok. 225

Ewidencja Członków

Halina Wasilczuk

tel./faks

(0-89) 527-72-02

pok. 220

Uprawnienia

budowlane

Lucyna Radomska

tel. (0-89) 522-29-95

pok. 221

e-mail: wam@piib.org.pl

www.wam.piib.org.pl

III Zjazd Podkarpackiej OIIB

Priorytetem jest podnoszenie kwalifikacji zawodowych inżynierów

W dniu 3 kwietnia 2004 r. miał miejsce w Rzeszowie III Zjazd PDK OIIB, który obradował jako zjazd sprawozdawczy za okres od 16 marca 2003 r. do 15 marca 2004 r. Uczestniczyło w nim 69 ze 100 delegatów reprezentujących członków izby podkarpackiej w kadencji 2002 – 2006, a wśród zaproszonych gości znajdował się Zbysław Kałkowski, wiceprezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Bez zastrzeżeń przyjęto sprawozdania z pracy organów i komisji izby podkarpackiej w minionym okresie sprawozdawczym:

- Rady Okręgowej,
- Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej,
- Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego,
- Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego PDK OIIB,
- Okręgowej Komisji Rewizyjnej.

Zatwierdzono zaproponowany przez radę projekt budżetu PDK OIIB na rok 2004 – na łączną kwotę 1 520 000 zł - i udzielono jej absolutorium za działalność od 16 III 2003 r. do 15 III 2004 r.

W dyskusji nad planem działania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w bieżącym roku dały się wyodrębnić dwa główne nurty, dotyczące: podjęcia prac zmierzających do stworzenia optymalnych warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych członków Izby oraz sposobów wykorzystania funduszy, którymi ona dysponuje. W związku z tym postulowano rozbudowanie istniejącej strony internetowej www.piiib.org.pl do profesjonalnie obsługiwanego przez kompetentne osoby portalu internetowego, z kodowanym dostępem dla członków, zawierającego:

- ▷ kompletną i aktualizowaną na bieżąco bazę danych aktów prawnych z zakresu działania inżynierów i techników budownictwa,
- ▷ bieżące informacje na temat prowadzonych prac legislacyjnych w zakresie prawa budowlanego,
- ▷ dostęp do polskich i europejskich norm z dziedziny budownictwa,
- ▷ dostęp do forum dyskusyjnego, porad prawnych i technicznych,

- ▷ dostęp do informacji i prasy technicznej,
- ▷ bazę danych z referatami i materiałami szkoleniowymi,
- ▷ kursy e-learning dotyczące zasadniczych tematów z zakresu działalności budowlanej, odpowiadające na zapotrzebowanie członków Izby,
- ▷ możliwość zamówienia biuletynu informacyjnego w formie elektronicznej,
- ▷ stronę umożliwiającą członkom Izby zamieszczanie ofert pracy.

Podobny postulat dotyczył rozbudowania istniejącej strony internetowej okręgu podkarpackiego www.pdk.piiib.org.pl, o:

- ▷ bazę danych z referatami i materiałami ze szkoleń prowadzonych w okręgu,
- ▷ możliwość zamówienia okręgowego biuletynu informacyjnego w formie elektronicznej,
- ▷ stronę umożliwiającą członkom izby podkarpackiej zamieszczanie ofert pracy,
- ▷ forum dyskusyjne.

W celu ułatwienia udziału w szkoleniach jak największej liczbie członków, zwrócono uwagę na organizowanie ich nie tylko w godzinach pracy, ale także w godzinach popołudniowych i w dniach wolnych od pracy. Wnioskowano, aby w szkoleniach prowadzonych przez PDK OIIB szczególny nacisk położyć na przepisy prawne, to jest: prawo budowlane, rozporządzenia wykonawcze do ww. prawa, ustawę o ochronie i kształtowaniu środowiska, ustawę o drogach publicznych, ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym itp.

W dyskusji nad wykorzystaniem funduszy gromadzonych na koncie PDK OIIB rada okręgowa przedstawiła propozycje ich wykorzystania:

- prenumerata czasopisma technicznego dla wszystkich pełnoprawnych członków PDK OIIB – koszt około 384 tys. zł rocznie,
- opłacenie przez PDK OIIB ubezpieczenia OC za 2005 r. wszystkim jej członkom, którzy opłacili całość składek członkowskich, co najmniej w okresie poprzedniego roku – koszt około 400 tys. zł w 2005 roku,



Fot. 1



Fot. 2



• kupno lokalu biurowego – koszt od 150 tys. do 350 tys. zł plus koszty remontu i przystosowania do potrzeb PDK OIIB,

• kupno działki oraz budowa siedziby i centrum szkoleniowego PDK OIIB – koszt 2 910 000 zł.

Zjazd zaaprobował rozbudowanie stron internetowych, wnioski dotyczące organizacji i tematyki szkoleń, optacenie ubezpieczenia za 2005 r. oraz prenumeratę czasopisma technicznego wskazanego przez poszczególnych członków w przesłanej im ankiecie, odrzucając kupno lokalu biurowego lub działki wraz z budową siedziby i centrum szkoleniowego izby okręgowej.

Negatywnie oceniono także wniosek dotyczący zorganizowania stałych punktów konsultacyjnych w każdym mieście powiatowym. Koszt utworzenia takiego punktu prezydium rady PDK OIIB oszacowało na 48 500 zł, a koszty jego rocznego utrzymania na 42 760 zł.

Powrócił problem obniżenia wysokości składek członkowskich i miejsca ich wnoszenia. O ile postulat wpłacania całej składki tylko w jednym miejscu – na konto izby okręgowej, właściwej ze względu na miejsce stałego zameldowania członka – znacznie upraszcza kontrolę wnoszonych składek, wydawanie stosownych zaświadczeń i zmniejsza koszty wnoszenia wpłat, to jej obniżenie jest co najmniej dyskusyjne, w zestawieniu z wnioskowanym podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pełnoprawnych członków Izby przez prenumeratę wybranego czasopisma technicznego i kodowany dostęp do stron internetowych – rozbudowanych w profesjonalnie obsługiwane portale. Wprowadzenie nie ma na razie pełnej informacji o kosztach takiego przedsięwzięcia, ale wydają się one znaczne.

Karkołomnym wydaje się także przyjęty przez Zjazd wniosek, przewidujący ustalanie różnej wysokości składek w poszczególnych okręgach, przy czym Zjazd Krajowy ustalałby jedynie ich dolną i górną granicę. Odwołując się do idei samorządności okręgów uzasadnienie, ma w tym przypadku znamiona demagogicznego działania, nie tyle samorządnego, co anarchicznego.

Z usprawnieniem kontroli wpłat składek członkowskich i uporządkowaniem zawieszania w prawach i obowiązkach członka oraz skreślenia z listy członków za długotrwałe zaleganie ze składkami wiąże się wniosek dotyczący okresu, za który wnoszone są składki.



Fot. 4

Zaproponowano, aby w roku wstąpienia lub powrotu do Izby odnosił się on do końca roku kalendarzowego. W następnych latach skutkować to będzie optacaniem składek co najwyżej w dwóch terminach – do końca czerwca i/lub do końca grudnia, a więc i zawieszaniem lub skreślaniami za niepłacenie składek jedynie w tych dwóch terminach.

Osobną grupę stanowiły wnioski adresowane do władz Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, które dotyczyły:

► wystąpienia o zmianę przepisów prawa budowlanego w zakresie odnoszącym się do inwestycji liniowych, tzn. inwestycji publicznych,

► wprowadzenia w stosownych regulaminach zapisów, regulujących zasady uzupełniania władz Izby i składu delegatów na zjazdy w czasie trwania kadencji oraz zapisu o odbywaniu zjazdów Izby w dwóch terminach: pierwszym – przy udziale ponad 50 proc. delegatów i drugim – niezależnym od liczby uczestniczących delegatów, jeśli jest ona nie większa od 50 proc.,

► rozszerzenia zadań okręgowych komisji kwalifikacyjnych o obowiązek interpretacji zakresu uprawnień budowlanych uzyskanych w okresie przed utworzeniem Izby Inżynierów Budownictwa.

Pozostałe zadania postawione Podkarpackiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa przez III Zjazd PDK OIIB, to:

► dążenie do wyeliminowania nieprawidłowości występujących w organizacji przetargów oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej przez członków Izby,

► zobowiązanie Prezydium Rady PDK OIIB do nawiązania kontaktu z Departamentem Funduszy Strukturalnych Urzędu Wojewódzkiego i Urzędu Miejskiego w Rzeszowie w sprawie reprezentacji Izby w panelach ekspertów i komitetach sterujących i opiniujących projekty finansowane z funduszy europejskich.

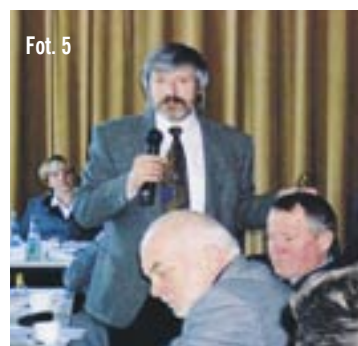
W porównaniu z poprzednimi Zjazdami wykazał, że mamy już za sobą okres organizacji samorządu naszego środowiska zawodowego. Miejsce emocjonalnego podejścia do celowości i sposobu jego powstania, zajmują sprawy rozwiązania problemów właściwego działania, eliminującego nie tylko stany patologiczne występujące w polskim budownictwie i wśród członków Izby, ale także zwiększającego świadomość szeregowych członków o konieczności ustawicznego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, przy czym do podstawowych zadań samorządu należy stworzenie optymalnych do tego warunków i podejmowanie działań prowadzących do zapewnienia pracownikom budownictwa odpowiednich warunków pracy, tak nie tylko w kraju, ale także i w rozszerzonej Unii Europejskiej.

dr inż. **JERZY KERSTE**
Przewodniczący PDK OIIB

Fot. 3



Fot. 5



Fot. 1
Sala obrad

Fot. 2
Prezydium Zjazdu

Fot. 3
Przemawia
Zbysław Kałkowski
– wiceprezes PIIB

Fot. 4
Zależnie od temperamentu
dyskutowano zarówno na
siedzaco...

Fot. 5
...jak i na stojąco

Lubuska OIB w Gorzowie Wielkopolskim po III Zjeździe Sprawozdawczym

III Zjazd Sprawozdawczy odbył się 17 kwietnia 2004 roku w Sali Sesyjnej Urzędu Miasta w Gorzowie Wlkp. Na 116 delegatów w Zjeździe udział wzięło 67 osób, co stanowi 58 proc. ogółu delegatów.

Zjazd otworzył Józef Krzyżanowski - przewodniczący Rady Lubuskiej Okręgowej Izby w Gorzowie Wlkp. Polską Izbę Inżynierów Budownictwa reprezentował jej wiceprzewodniczący Zbysław Kałkowski. III Zjazd Sprawozdawczy LUKG prowadziły trzy panie wybrane w głosowaniu jawnym: Jolanta Herma - przewodnicząca, Krystyna Bednarczyk - wiceprzewodnicząca i Krystyna Nowak - członek Prezydium Zjazdu.

Po zapoznaniu zebranych z regulaminem obrad prezydium zjazdu przeprowadziło bardzo sprawnie wszystkie procedury organizacyjne Zjazdu, wynikające z zatwierdzonego porządku obrad. Zjazd przebiegał w bardzo serdecznej i konstruktywnej atmosferze. Złożone sprawozdania przez przewodniczących organów LUKG zostały jednogłośnie przyjęte. Na wniosek Okręgowej Komisji Rewizyjnej zebrani delegaci jednogłośnie udzielili absolutorium Radzie za 2003 rok oraz po dyskusji przyjęli budżet na rok 2004.

Ale nie tylko kwestie proceduralne zajmowały uwagę delegatów. W dyskusji w ramach wolnych głosów i wniosków omawiano też bieżące problemy, z którymi boryka się Izba, oraz kierunki działalności na bliższą i dalszą przyszłość. LUKG w Gorzowie jest jedną z mniejszych izb



okręgowych w Polsce, a to z uwagi na istnienie dwóch izb okręgowych w województwie lubuskim. Ze względu na sposób finansowania Izby (tylko składki członkowskie) i zrozumiałą szczupłość funduszu, trzeba podkreślić, że praca w organach LUKG odbywa się społecznie. Jesteśmy dumni z tego, że nie przeszkodziło to naszej Izbie w zorganizowaniu w 2003 roku 3 bezpłatnych szkoleń dla 282 osób, a w 2004 roku już zorganizowano 3 szkolenia, w których udział wzięło 235 członków naszej Izby. Delegaci zgodnie wyrażali przekonanie, że szczególnie godnym uwagi osiągnięciem jest to, że LUKG nawiązała współpracę z Brandenburgische Ingenieurkammer - naszym odpowiednikiem z Frankfurtu nad Odrą. Pierwsze kontakty, poza zwykłą w takich przypadkach kurtuazją, przyniosły również wymierne efekty. I tak, 26 czerwca przeprowadziliśmy wspólne szkolenie dla nie-

Fot.1

Stół prezydialny od lewej:

Józef Krzyżanowski

- przewodniczący LUKG

Krystyna Nowak

- członek Prezydium Zjazdu

Krystyna Bednarczyk

- wiceprzewodnicząca Zjazdu

Jolanta Herma

- przewodnicząca Zjazdu

Marek Puchalski

- przewodniczący OKK

Fot.2

Widok sali obrad

Fot.3

Prezydium Zjazdu

Dyskusję prowadzi

wiceprzewodniczący PIIB

Zbysław Kałkowski

Fot.4

Zaproszeni goście:

Anna Studzińska

- firma Hanza Brokers

Zbysław Kałkowski

- wiceprzewodniczący PIIB

Fot.5

Widok sali obrad



Fot. 1



Fot. 3



mieckich i polskich inżynierów w Słubicach w Collegium Polonicum nt. „Prawo budowlane w Brandenburgii” oraz „Ustawa o zamówieniach publicznych w Polsce”. Nie chcemy zapeszać, ale zarówno Rada, jak i zebrani delegaci są przekonani, że zacieśnienie kontaktów z niemieckimi partnerami umożliwi nie tylko podniesienie współpracy przygranicznej na wyższy poziom, ale pozwoli dzięki wspólnym szkoleniom (udział polskich inżynierów na preferencyjnych zasadach finansowych) na podniesienie wiedzy i kwalifikacji naszej kadry, a także na nawiązanie kontaktów osobistych członkom obu Izb, co jest nie do przecenienia w dobie integracji europejskiej.

Dalsza dyskusja uczestników Zjazdu ogniskowała się nadal na sprawach stricte zawodowych: a to szkoleń i warsztatów branżowych, a to dostępności norm, przepisów etc., co skrzętnie notowała Komisja Uchwał i Wniosków, wypunktowując je później w swoim sprawozdaniu.

Niezwykła sprawność proceduralna Prezydium III Zjazdu z jednej strony, a z drugiej dojrzałość techniczna i merytoryczna delegatów pozwoliły na zakończenie obrad Zjazdu w ciągu 3 godzin. I znowu sukces ...

BARBARA GREندا
Kierownik Biura LOIB



Granica, która nie dzieli

Idea współpracy partnerskiej Lubuskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Gorzowie Wlkp. z naszym niemieckim odpowiednikiem - Brandenburgische Ingenieurkammer (BIK) z Poczdamu narodziła się blisko 2 lata temu. Już podczas posiedzenia Prezydium LOIB w dniu 29.10.2002 r. w toku dyskusji zarysowały się wstępne plany nawiązania takiej współpracy.

Obie Izby działają na terenach przygranicznych, mają podobne zadania statutowe, obie też grupują w swoich szeregach inżynierów i pracowników samodzielnych z dziedziny szeroko rozumianego budownictwa i branż pokrewnych. Wydawało się być rzeczą sensowną nawiązanie współpracy, której celem byłaby nie tylko wymiana doświadczeń w zakresie obowiązującego prawa, projektowania i realizacji inwestycji, ale również stopniowe przygotowanie naszej kadry inżynieryjno-technicznej do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie po tamtej stronie granicy.

Plany te zaczęły być dyskutowane coraz bardziej szczegółowo; 7.01.2003 r. Rada LOIB zaaprobowała plany współpracy, prezydium i skarbnik z trudem, bo z trudem przygotowali środki, co pozwoliło na zorganizowanie pierwszego oficjalnego spotkania przedstawicieli naszej Izby z kolegami z BIK w dniu 17 czerwca 2003 r. I tak poszło...

Na kolejnych spotkaniach uzgadniano interesujący dla obu stron zakres współpracy oraz wzajemne możliwości w zakresie działań obu Izb, tj.:

- ▶ zawodowa i polityczna współpraca na rzecz tworzenia wizerunku inżyniera
- ▶ informacja o programach pomocowych Unii Europejskiej, które mogą być wykorzystane dzięki współpracy Izb
- ▶ informacja o przygotowywanych projektach węzłowych (np. związanych z ochroną środowiska)
- ▶ wzajemne wspieranie się przy lobowaniu i tworzeniu grup roboczych na rzecz rozwoju przygranicznych euroregionów
- ▶ wymiana czasopism fachowych, materiałów informacyjnych o regionach etc.

Nabierała też ramowych kształtów przyszła umowa; delegaci zebrani na III Zjeździe Sprawozdawczym LOIB poparli starania Rady Izby, dzięki czemu możliwe było dotarcie do szczęśliwego finału. Na dorocznym zebraniu członków Brandenburgische Ingenieurkammer w Poczdamie w dniu 21 czerwca br. nastąpiło uroczyste podpisanie Umowy o współpracy między naszymi Izbami. Ze strony BIK umowę podpisał prezydent dr Wilfried Mollenhauer, a z naszej strony przewodniczący LOIB mgr inż. Józef Krzyżanowski.

Umowa podpisana, a teraz do dzieła ...

Jesteśmy przekonani, że nawiązana współpraca przyczyni się do powstania wielu nowych projektów, które przyniosą

korzyść nie tylko członkom naszych Izb, ale również społecznościom, na rzecz których działamy. Mamy również nadzieję na pomoc izby krajowej (w tym finansową) w organizacji tej współpracy. Już 26 czerwca br. przeprowadziliśmy wspólne szkolenie dla niemieckich i polskich inżynierów w Słubicach w Collegium Polonicum nt. „Prawo budowlane w Brandenburgii” oraz „Ustawa o zamówieniach publicznych w Polsce”, po wakacjach kolejne szkolenia, zapraszamy.

BARBARA GREندا
Kierownik Biura LOIB

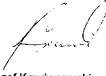
Umowa kooperacyjna

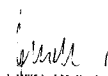
pomiędzy Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa w Gorzowie Wlkp. reprezentowaną przez Przewodniczącego J. Krzyżanowskiego

i Brandenburgską Izbą Inżynierów reprezentowaną przez Pana Prezydenta dr W. Mollenhauera

w ramach umowy kooperacyjnej postanawia się co następuje:

1. Obie Izby wspierają się wzajemnie przy ułatwianiu bezpośrednich kontaktów pomiędzy swoimi członkami dla potrzeb projektowania i realizacji zamierzeń inwestycyjnych
2. W tym celu zostanie utworzona na stronach internetowych obu Izb podstrona kontaktowa z zapisem „szukam partnera dla inwestycji”...
3. Obie Izby wymieniają informacje na temat programów pomocowych UE w swoich regionach
4. Obie Izby informują się wzajemnie o aktualnych ofertach doskonalenia zawodowego w zakresie działalności Izby
5. Obie Izby umożliwiają swoim członkom uczestnictwo w szkoleniach organizowanych przez każdą z Izb
6. Współpraca obu Izb będzie dalej pogłębianą przez kontynuację wzajemnych spotkań
7. Miesięczniki obu Izb tj. Deutsches Ingenieurblatt z załącznikiem informacyjnym Izby Brandenburgskiej i Inżynier Budownictwa będą wzajemnie wymieniane


Józef Krzyżanowski
Przewodniczący LOIB w Gorzowie Wlkp.
21.06.2004


dr Wilfried Mollenhauer
Prezydent BIK
21.06.2004

Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej członków PIIB



Kontynuujemy problematykę związaną z obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej członków Izby, odnosząc się do kwestii najczęściej poruszanych ostatnio w pytaniach inżynierów.

Ubezpieczenie obowiązkowe, a spółka cywilna i spółka jawna

Obowiązkowe ubezpieczenie OC inżynierów budownictwa obejmuje szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w rozumieniu przepisów ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. W sytuacji, w której samodzielne funkcje pełni wspólnik spółki cywilnej lub jawnej, mogą pojawić się wątpliwości co do rozgraniczenia i odróżnienia odpowiedzialności cywilnej samego inżyniera i spółki, a tym samym co do możliwości skorzystania przez taką spółkę – w sensie pokrycia roszczeń poszkodowanego – z obowiązkowego ubezpieczenia OC. W praktyce zdarza się przecież często, że umowy o pełnienie nadzoru, kierowanie budową lub projektowanie zawierane są ze spółkami cywilnymi lub spółkami jawnymi, których wspólnicy (wszyscy lub niektórzy) posiadają uprawnienia budowlane. W razie wystąpienia szkody pojawia się problem podziału odpowiedzialności spółki i jej wspólników wobec poszkodowanego.

Nie ulega wątpliwości, że każdy wspólnik spółki posiadający uprawnienia budowlane i pełniący samodzielne funkcje powinien posiadać obowiązkowe ubezpieczenie OC. Z drugiej strony roszczenia dotyczące działań spółki lub wspólników niezwiązanych z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w żadnym wypadku nie będą pokrywane z obowiązkowego ubezpieczenia OC.

W pozostałym zakresie należy sięgnąć do przepisów regulujących zasady odpowiedzialności spółki wobec osób trzecich oraz

w stosunkach między wspólnikami, określonych w kodeksie cywilnym (dalej: KC) w odniesieniu do spółek cywilnych oraz w kodeksie spółek handlowych (dalej: KSH) w odniesieniu do spółek jawnych.

Spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej. Zgodnie z art. 864 KC za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie. Solidarna odpowiedzialność polega na tym, że wierzyciel (np. poszkodowany, któremu wyrządzono szkodę) może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna. Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarnie pozostają zobowiązani. Zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Jednak zgodnie z art. 376 § 1 KC, jeżeli jeden ze wspólników – dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych.

W przypadku powstania szkody wynikającej z pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie wierzyciel kieruje roszczenie do wspólnika/wspólników, nie zaś do spółki. Roszczenie skierowane do spółki nie będzie skuteczne wobec braku zdolności procesowej spółki cywilnej. Zgodnie z przedstawioną powyżej zasadą odpowiedzialności solidarnej wspólników poszkodowany może skierować swoje roszczenie do dowolnego wspólnika. Wydaje się jednak, że rozwiąza-

niem najbardziej logicznym będzie skierowanie roszczenia pod adresem wspólnika, który wyrządził szkodę przy wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie i posiadającego zarazem obowiązkowe ubezpieczenie OC. W takim wypadku zakład ubezpieczeń wypłaci odszkodowanie z obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej danego inżyniera.

Analizując zasady rządzące odpowiedzialnością wspólników spółki cywilnej, można zaryzykować stwierdzenie, że w większości przypadków wystarczającym zabezpieczeniem jej interesów przed roszczeniami osób trzecich związanych z prowadzoną działalnością spółki, będzie posiadanie przez wszystkich jej wspólników pełniących samodzielne funkcje obowiązkowego ubezpieczenia OC, bez konieczności zawierania odrębnego dobrowolnego ubezpieczenia przez samą spółkę. Będzie tak w sytuacji, w której spółka prowadzi działalność w zakresie niewykraczającym poza zakres posiadanych przez wspólników lub pracowników spółki uprawnień budowlanych. W przypadku gdyby takie ubezpieczenie spółki było zawarte, zakłady ubezpieczeń musiałyby po wszechstronnej analizie sprawy rozstrzygnąć, z jakiej polisy i w jakiej części należy wypłacić odszkodowanie.

Obowiązkowe ubezpieczenie OC będzie również chronić wspólnika spółki cywilnej w sytuacji dochodzenia po wypłacie odszkodowania roszczenia zwrotnego przez zakład ubezpieczeń (który np. wypłacił odszkodowanie z innego ubezpieczenia) lub – jeżeli nic innego nie wynika z umowy spółki – przez innego wspólnika, który pokrył odszkodowanie we własnym zakresie.

Z powyższych zasad wynika zatem, że dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności wspólników w spółce cywilnej niezbędna jest analiza treści umowy spółki.

Nieco inaczej wygląda kwestia odpowiedzialności wspólnika spółki jawnej. Spółka jawna w odróżnieniu od spółki cywilnej posiada osobowość prawną. Zgodnie z art. 22 § 2 KSH każdy wspólnik spółki jawnej odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem zasady subsydiarnej odpowiedzialności wspólnika, wyrażonej w art. 31 KSH. Zasada ta sprowadza się do tego, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. W pierwszej kolejności zatem odpowiada spółka, a dopiero następnie wspólnik. Należy przy tym pamiętać, że – jak wskazano wyżej – solidarna odpowiedzialność wspólników spółki jawnej polega na tym, że poszkodowany może wybrać sobie wspólnika, od którego będzie dochodził odszkodowania.

W przypadku wyrządzenia kontrahentowi spółki szkody wynikającej z pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, poszkodowany powinien najpierw zwrócić się z roszczeniem do spółki, a dopiero w razie bezskuteczności egzekucji do wspólników. W pierwszej kolejności zatem odpowiada spółka, a dopiero następnie wspólnik. Jeżeli spółka posiada ubezpieczenie OC z tytułu prowadzonej działalności – ubezpieczenia dobrowolne, odrębne od obowiązkowego ubezpieczenia OC wspólnika – ewentualna wypłata odszkodowania powinna nastąpić z tej polisy.

W przypadku bezskuteczności egzekucji z majątku spółki wspólnik posiadający ubezpieczenie OC obowiązkowe jest chroniony przed roszczeniami poszkodowanego do wysokości sumy gwarancyjnej. Obowiązkowe ubezpieczenie OC wspólnika spółki jawnej chroni go także przed roszczeniami spółki i pozostałych wspólników, dochodzonych – również z uwagi na zasadę odpowiedzialności solidarnej – w razie pokrycia szkody powstałej z jego winy, a pokrytej z majątku spółki. Oczywiście przy rozpatrywaniu kwestii odpowiedzialności wspólników i ich „udziałów” w szkodzie pod uwagę powinna zostać także wzięta treść umowy spółki jawnej – tak jak w przypadku spółki cywilnej – która może wprowadzać odmienne zasady odpowiedzialności wspólników w stratach spółki (art. 51 KSH).

Inne zniżki i bonusy dla członków Izby w umowie generalnej

Z uwagi na liczne zapytania ponownie chcielibyśmy przypomnieć, że wszyscy członkowie Izby, którzy przystąpili do umowy generalnej w ramach zapaconej składki, są dodatkowo ubezpieczeni w zakresie odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym do sumy 50.000 PLN. Ubezpieczenie to pokrywa szkody wyrządzone osobom trzecim w związku z wykonywaniem czynności życia codziennego, takimi jak np. prowadzenie podstawowego gospodarstwa domowego, opieką nad nieletnimi dziećmi, posiadaniem zwierząt domowych (jednakże z wyłączeniem psów), amatorskim uprawianiem sportu, jazdą na rowerze, użytkowaniem pomieszczeń podczas wyjazdów turystycznych na terenie RP i innych. Ubezpieczenie takie może okazać się bardzo przydatne w praktyce, pozwalając uniknąć poważnych wydatków finansowych pokrywanych z własnej kieszeni.

Poza tym na podstawie zaświadczenia o członkostwie w Izbie TU ALLIANZ POLSKA S.A. udziela członkom Izby wynegocjowanych przez brokera i Izbę zniżek na najczęściej zawierane ubezpieczenia indywidualne:

- ubezpieczenia mieszkań/budynków oraz ruchomości domowych – 30 proc. zniżki
- ubezpieczenia OC komunikacyjne – 10 proc. zniżki
- w przypadku ubezpieczenia OC obowiązkowego oraz ubezpieczenia mieszkania/budynku – 15 proc. zniżki
- w przypadku ubezpieczenia OC obowiązkowego, mieszkania/budynku oraz firmy (przy prowadzeniu działalności gospodarczej) – 20 proc. zniżki
- ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków – 10 proc. zniżki
- ubezpieczenia turystyczne – 10 proc. zniżki.

W przypadku chęci skorzystania z ww. zniżek należy kontaktować się bezpośrednio z oddziałami Allianz na terenie całego kraju.

Dokumenty potwierdzające zawarcie ubezpieczenia obowiązkowego

Często spotykamy się z zapytaniami dotyczącymi tego, jakie dokumenty potwierdzają zawarcie obowiązkowego ubezpieczenia OC. Wątpliwości te najczęściej pojawiają się w momencie składania ofert w przetargach, kiedy to inwestorzy wymagają udokumentowania posiadania stosownego ubezpieczenia. Należy wyjaśnić, że podstawowym dokumentem potwierdzającym zawarcie obo-

wiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej inżyniera budownictwa jest zaświadczenie wydane przez właściwą okręgową izbę inżynierów budownictwa. W związku z tym, że członkowie izby inżynierów zostali objęci generalną umową ubezpieczenia o charakterze zbiorowym nie są wystawiane przez zakład ubezpieczeń odrębne indywidualne polisy lub inne dokumenty ubezpieczenia. Nie oznacza to jednak, że wobec niemożliwości przedłożenia takiego dokumentu, uznać należy, że ubezpieczenia nie zawarto. Członkowie izby inżynierów zostali objęci obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej na warunkach określonych rozporządzeniem ministra finansów z 11 grudnia 2003 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa. Szczegółowe warunki tego ubezpieczenia reguluje umowa generalna z grudnia 2003 r. z TU ALLIANZ POLSKA S.A. Dowodem zawarcia tego ubezpieczenia jest także jedna generalna polisa ubezpieczeniowa wystawiona przez Allianz, której kopia dostępna jest na stronie www.piib.org.pl. Ewentualne odrzucenie z przetargu oferty inżyniera budownictwa (prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna), zawierającej zaświadczenie o członkostwie i polisy z uwagi na brak dokumentu ubezpieczenia należy uznać za bezzasadne. Takie sytuacje niejednokrotnie zdarzały się w praktyce, są one jednak wynikiem braku świadomości lub – w skrajnych wypadkach – złej woli inwestorów. Oczywiście powyższe uwagi nie mają zastosowania do sytuacji, w której do przetargu startuje podmiot posiadający odpowiedzialność prawną (np. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, czy omawiana spółka jawna), lub kiedy inwestor wymaga odrębnego ubezpieczenia danego kontraktu. W tych wypadkach należy zawrzeć dobrowolne ubezpieczenie OC.

► opracowanie: **MARCIN MROZIŃSKI**
Hanza Brokers

Przypominamy, że we wszelkich kwestiach dotyczących obowiązkowego ubezpieczenia OC, w tym w sprawach związanych ze zgłaszaniem i likwidacją szkód oraz zawarciem ubezpieczeń dodatkowych, należy kontaktować się z brokerem:

Hanza Brokers Sp. z o.o.
tel. (0-58) 345-53-14, infolinia 0-801-384-666
faks (0-58) 341-89-47, hanza@hanzabrokers.com.pl



Podstawowe pojęcia prawodawstwa UE przydatne dla inżynierów cd.



Samodzielne

funkcje techniczne

w budownictwie

definiuje się

jako działalność

związaną

z koniecznością

fachowej

oceny zjawisk

technicznych (...)

W poprzednim artykule zajęliśmy się problemem uznawania kwalifikacji zawodowych w przypadku osób świadczących usługi lub zakładających firmę i poruszających się w tym celu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. W niniejszym – przedostatnim – odcinku dokonamy pogrupowania regulacji odnoszących się do osób legitymujących się wykształceniem inżyniera budownictwa, architekta i urbanisty.

Regulacje ogólne i szczegółowe

Tytułem wprowadzenia przypomnijmy, że zidentyfikowaliśmy trzy źródła przepisów regulujących uznawanie kwalifikacji zawodowych w UE: Traktat o Wspólnotach Europejskich (TWE), orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz wspólnotowe prawo wtórne (czyli akty legislacyjne przyjmowane na podstawie TWE i uszczegóławiające jego postanowienia). Wszystkie te źródła zawierają **przepisy ogólne**, mające zastosowanie w każdej sytuacji, w której pojawia się wniosek o uznanie kwalifikacji zawodowych obywatela UE w innym państwie członkowskim niż to, w którym je nabył. W przypadku kilku zawodów istnieją dodatkowo **przepisy szczegółowe**, które wyłączają stosowanie legislacji generalnej. Takie przepisy obowiązują m.in. w odniesieniu do lekarzy, położnych, pielęgniarek oraz – uwaga – osób wykonujących działalność w zakresie architektury (Dyrektywa 85/384). Skoro w tym ostatnim przypadku nie ma bezpośrednio mowy o architektach, konieczne jest przeprowadzenie dowodu, który wykluczy właściwość ww. dyrektywy dla innych zawodów budowlanych.

Zawód inżynier budownictwa – problemy z kwalifikacją

W jednej z konkluzji z pierwszego odcinka cyklu stwierdziliśmy, że o przynależności określonej profesji do konkretnej grupy zawodowej rozstrzyga prawo wewnętrzne indywidualnych krajów członkowskich UE. Prawo unijne nie ma tu nic do powiedzenia. Tak jest również w przypadku wolnych zawodów, a więc również inżynierów budownictwa, architektów i urbanistów.

W polskim ustawodawstwie wolne zawody

uregulowane są jedynie w ograniczonym stopniu. Obejmują one zawody medyczne i prawnicze. W pozostałych przypadkach, tj. w odniesieniu do architektów, zawodów inżynierskich, usług artystycznych, prywatnego nauczania i instruktażu oraz poradnictwa, decydującym czynnikiem są wyróżniające cechy. I tak, do wolnych zawodów zalicza się działania na tyle skomplikowane i wymagające odpowiednio wysokich kwalifikacji, zdolności lub przygotowania, że dopuszczenie do ich wykonywania uzależnia się od ukończenia studiów wyższych lub uzyskania specjalistycznych kwalifikacji. Jeśli idzie o zawód architekta, to polskie prawodawstwo nie nazywa go bezpośrednio ani szczegółowo go nie reguluje. Uprawnione do wykonywania go są osoby dysponujące uprawnieniami do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie definiuje się zaś jako działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych⁽¹⁾. Samodzielne funkcje techniczne mogą być wykonywane przez osoby, które mają wykształcenie techniczne dostosowane do wymagań związanych z wykonywaną funkcją, posiadają uprawnienia budowlane, złożyły egzamin ze znajomości przepisów prawnych, dotyczących procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

WNIOSEK: Bazując na powyższych ustaleniach, możemy przyjąć, że unijna dyrektywa określająca zasady uznawania kwalifikacji zawodowych architektów obejmuje jedynie architektów w rozumieniu prawa polskiego.



W odniesieniu do inżynierów budownictwa i urbanistów mają zastosowanie przepisy ogólne ujęte w Dyrektywach 89/48 oraz 91/52, które omówiliśmy szczegółowo w odcinku nr 3.

Logika harmonizacji

Przepisy regulujące podejmowanie i wykonywanie zawodu architekta/inżyniera budownictwa/urbanisty różnią się dość zasadniczo w poszczególnych państwach członkowskich. Podczas gdy w Irlandii, Danii, Szwecji czy Finlandii prawo nie ogranicza działalności w zakresie architektury/inżynierii budownictwa, w Hiszpanii, Belgii i Francji jest ona ściśle reglamentowana (dotyczy to też możliwości używania tytułów zawodowych). Harmonizacja na poziomie europejskim spełniła ważną rolę znosząc potencjalne przeszkody dla architektów/inżynierów budownictwa, osób chcących świadczyć usługi lub prowadzić firmy na terytorium różnych krajów Unii.

UWAGA! Trzeba pamiętać, że przepisy harmonizujące funkcjonujące w ramach UE regulują jedynie wzajemne uznawanie dyplomów architektów/inżynierów budownictwa/urbanistów wydanych przez państwa członkowskie. Nie zajmują się natomiast minimalnymi wymogami edukacji w zakresie architektury/inżynierii budownictwa/urbanistyki w poszczególnych krajach członkowskich.

UWAGA: Regulacja szczegółowa dotycząca kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury wyłącza stosowanie ogólnych regulacji wspólnotowych, dotyczących uznawania dyplomów i świadectw w państwach członkowskich, tj. Dyrektyw 89/48 i 91/52 (vide odcinek nr 3 cyklu).

Dyrektywa 85/384

W celu porównania unijnych regulacji ogólnych dotyczących inżynierów budownictwa i urbanistów, omówimy teraz zakres Dyrektywy 85/384⁽²⁾, która jest właściwa dla osób legitymujących się wykształceniem architektonicznym.

1. Obowiązek uznania dyplomów i świadectw

Państwa członkowskie są zobligowane do uznawania dyplomów, jedynie w momencie, gdy te będą spełniały minimalny wzorzec wykształcenia również określany w Dyrektywie 85/384. Wzorzec ten przewiduje, iż:

► edukacja musi odbywać się na poziomie

uniwersyteckim i obejmować jako zasadniczy przedmiot architekturę,

► program studiów musi zawierać w zrównoważony sposób teoretyczne i praktyczne szkolenie w zakresie architektury,

► student musi nabyć umiejętności wymienione w art. 3 Dyrektywy 85/384,

► długość studiów dziennych, tj. w pełnym wymiarze godzin, powinna wynosić minimum 4 lata lub 6 lat, ale wtedy przynajmniej 3 lata powinny odbyć się w trybie dziennym (praktyki zawodowe traktuje się jako integralną część studiów, a więc wlicza się je do czasu trwania studiów),

► kształcenie powinno kończyć się egzaminem dającym odpowiedni stopień naukowy.

UWAGA! Wszystkie wymienione wyżej warunki muszą zostać spełnione łącznie.

Przewidziane są dwa wyjątki od powyższych zasad. Po pierwsze, jeśli dyplom lub świadectwo uzyskane zostały po ukończeniu kursów przekwalifikowania zawodowego lub zaocznych studiów uniwersyteckich zakończonych egzaminem końcowym, wtedy od danej osoby wymagane jest zatrudnienie w zakresie działalności architektonicznej przez minimum 7 lat pod nadzorem architekta lub firmy architektów. Po drugie, gdy tytuł zawodowy architekta i prawo do wykonywania zawodu przyznane zostało na podstawie przepisów zezwalających na zrobienie tego wobec osób, które cechują szczególne osiągnięcia w dziedzinie architektury, wówczas odstępuje się od wymienionych terminów i obostrzeń.

KOMENTARZ! Stosownie do art. 7 Dyrektywy 85/384 Polska jest zobligowana podać do wiadomości innym państwom członkowskim oraz Komisji wykaz dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających kwalifikacje w zakresie architektury wraz ze spisem organów i insytcji upoważnionych do ich wydawania. Tym samym nasz kraj poświadczy, że osoby legitymujące się wspomnianymi dyplomami i świadectwami otrzymały wykształcenie zgodne ze szczegółowymi wytycznymi zawartymi w art. 3 i 4 dyrektywy. Jest to niezbędne, żeby inne państwa członkowskie mogły rozpocząć automatyczne uznawanie dokumentów, którymi posługują się polscy architekci/inżynierowie budownictwa.

PORÓWNANIE: W przypadku dyplomów inżynierów budownictwa państwa człon-



Dyrektywa

85/384 określa

minimalny wzorzec

wykształcenia

wymagany przy

uznawaniu

dyplomów



▼
Uznawane są
okresy stażu
zawodowego odbyte
w innych państwach
członkowskich

kowskie zobowiązane są do ich wzajemnego uznawania na podstawie Dyrektywy 89/48. Dyplomy muszą być wydane przez uniwersytety lub inne szkoły wyższe zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego. Powinny one potwierdzać odbycie co najmniej 3-letnich studiów wyższych, a także posiadanie kwalifikacji do podjęcia i wykonywania zawodu. Wobec inżynierów budownictwa prawo europejskie nie precyzuje natomiast dokładnych wymogów odnośnie programu studiów, nabytych umiejętności oraz praktyk zawodowych.

2. Praktyka zawodowa

Jeżeli legislacja państwa przyjmującego uzależnia podjęcie działalności architekta nie tylko od odpowiedniego wykształcenia, ale też od ukończenia stażu zawodowego (praktyki zawodowej), państwo to powinno uznać za wystarczający dowód odbycia stażu świadectwo wydane przez państwo pochodzenia. Mówiąc prosto, istnieje obowiązek uznawania okresów stażu zawodowego odbytych w innych państwach członkowskich.

PORÓWNANIE: Również w odniesieniu do inżynierów budownictwa państwa członkowskie zobligowane są uznawać odbyte staże zawodowe.

3. Procedura uznawania dyplomów

Państwa członkowskie Unii Europejskiej przekazały Komisji Europejskiej listy dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji wydawanych przez nie, które spełniają wymogi określone w Dyrektywie 85/384. Listy te zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot (Official Journal). Po wejściu Polski do UE również lista polskich dyplomów znajduje się w tym Dzienniku. Ma to duże znaczenie praktyczne, gdyż istnieje obowiązek automatycznego uznawania dyplomów po ogłoszeniu ich listy w Dzienniku Urzędowym Wspólnot. Państwa członkowskie muszą ponadto podawać do wiadomości wszelkie zmiany dotyczące dyplomów, świadectw i dowodów kwalifikacji, zwłaszcza jeśli przestały one spełniać kryteria ustalone w Dyrektywie 85/384. Zgodnie z art. 8 te same dyrektywy, jeśli ten obowiązek nie jest przestrzegany, każde z pozostałych państw członkowskich może zwrócić się bezpośrednio lub za pośrednictwem Komisji Europejskiej do Doradczego Komitetu ds. Wykształcenia i Praktyki w Dziedzinie Architektury (Advisory Committee on Education and Training in the

Field of Architecture). W przypadku gdy opinia tego gremium potwierdzi brak zgodności danego dokumentu z prawem unijnym, wówczas państwo członkowskie, które zamieściło ten dokument w wykazie, powinno dokonać odpowiedniej modyfikacji. W przeciwnym razie zmusi je do tego orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

W państwach członkowskich wyznaczono odpowiednie organy, których rolą jest wydawanie i przyjmowanie dyplomów, świadectw i innych poświadczeń kwalifikacji oraz wszelkich innych dokumentów i informacji wymienionych w dyrektywie. W Polsce taką funkcję pełni Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej.

PORÓWNANIE: Dyplomy inżynierów budownictwa nie podlegają automatycznemu uznawaniu w ramach UE. Przeciwnie, podlegają one każdorazowemu sprawdzeniu zgodności z wymogami Dyrektyw 89/48 i 92/51. Dodatkowo państwa członkowskie zachowują prawo wprowadzania pewnych ograniczeń. I tak w przypadku, gdy czas kształcenia kandydatów do konkretnego zawodu w danym państwie członkowskim jest krótszy o co najmniej 1 rok od kształcenia wymaganego w innym państwie członkowskim, wtedy państwo to może zażądać udokumentowania odpowiednio długiego doświadczenia zawodowego (nie dłuższego jednak niż 4 lata). Natomiast jeśli zakres studiów między dwoma wybranymi państwami członkowskimi różni się zasadniczo, wtedy państwo, w którym dany zawód ma być wykonywany, może wymagać odbycia praktyki adaptacyjnej nie dłuższej niż 3 lata albo zdania odpowiedniego egzaminu (nie można łączyć wymogu doświadczenia zawodowego i odbycia praktyki adaptacyjnej).

4. Używanie tytułu architekta

Prawo używania tytułu architekta uzyskuje się po spełnieniu warunków uznania dyplomów i kwalifikacji. Ale uwaga – prawo to obejmuje jedynie tytuł w brzmieniu języka państwa pochodzenia architekta lub państwa, w którym zdobył on wykształcenie! Nie jest dozwolone posługiwanie się tytułem istniejącym w państwie przyjmującym. Oznacza to bardziej restrykcyjne rozwiązanie niż w przepisach ogólnych, czyli Dyrektywach 89/48 i 92/51 (vide odcinek nr 3 cyklu). Artykuł 16 Dyrektywy 85/384 przewiduje jeszcze dalej idące ograniczenia. Po pierwsze, państwo przyjmujące może zażądać, aby aplikant uży-



wał tytułu wraz z nazwą i adresem organu, który go przyznał. Po drugie, gdyby tytuł mógł być mylony z tytułem stosowanym w państwie przyjmującym, dla którego uzyskania konieczne jest odbycie dodatkowego kształcenia lub praktyki, a którego aplikant nie posiada, wówczas państwo przyjmujące może wymagać szczególnej, określonej przez siebie, formy używania tytułu architekta.

Wynika z tego, że państwa członkowskie zabezpieczają swe interesy i próbują wszelkimi sposobami odróżnić architektów własnych od tych pochodzących z innych krajów unijnych. Taka praktyka nie jest do końca zgodna z duchem Traktatów, ale ostateczny głos w jego interpretacji mają państwa narodowe.

Czy zatem nie istnieje żadna możliwość używania tytułu architekta, który przysługuje obywatelom miejscowym? Otóż, istnieje. Art. 23 Dyrektywy 85/384 pozwala na takie rozwiązanie pod warunkiem wypełnienia wszystkich warunków uznania dyplomu i warunków odbycia praktyki (stażu) według prawa państwa przyjmującego.

KOMENTARZ! Rodzaje tytułów naukowych w poszczególnych państwach członkowskich wymienione są w art. 11 dyrektywy. Ponadto ich regularne uaktualnienia znajdują się w wykazach dyplomów, świadectw i dowodów kwalifikacji sporządzanych przez każdego członka Unii na podstawie art. 7 dyrektywy.

PRZYKŁAD! Obywatel Niemiec, Karl H., który jest absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, wracając do Niemiec będzie mógł się posługiwać jedynie tytułem Magister-Inżynier Architektury, czyli w takim brzmieniu jak w dyplomie ukończenia studiów. Ponadto właściwe organy niemieckie mogą zażądać, aby pan H. oprócz tytułu umieszczał nazwę i siedzibę organu, który tenże nadał. Dopiero w momencie spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w prawie wewnętrznym RFN, dotyczących wykonywania zawodu architekta, zwłaszcza zaś tych regulujących praktykę zawodową, pan H. będzie mógł na swej wizytówce umieścić niemiecki tytuł „Architekt”, skrót „Dipl.-Ing.” lub inny właściwy.

PORÓWNANIE: W przypadku inżynierów budownictwa przepisy określające prawo używania tytułu zawodowego są mniej restrykcyjne. Obowiązkiem państw członkowskich jest respektowanie prawa do używania tytułów

zawodowych państwa przyjmującego, będących odpowiednikami tytułów uzyskanych w innym państwie członkowskim. Jeśli chodzi o tytuły naukowe, istnieje analogiczny obowiązek respektowania prawa do ich używania, ale już w języku państwa pochodzenia.

5. Inne postanowienia

Obok przepisów dotyczących uznawania dyplomów i tytułów naukowych w Dyrektywie 85/384 odnaleźć można również uregulowania dotyczące zakładania przedsiębiorstw (art. 17-21) i świadczenia usług (art. 22) oraz przepisy wspólne (art. 23-26).

a) Uregulowania w zakresie zakładania przedsiębiorstw:

▶ jeżeli dane państwo wymaga dla dopuszczenia do wykonywania działalności architekta świadectwa dobrej opinii (proof of good character or good repute), wówczas za wystarczające powinno uznać świadectwo wydane przez odpowiedni organ państwa pochodzenia, potwierdzające dobrą opinię konieczną do podjęcia zawodu architekta w tym kraju,

▶ jeżeli świadectwo dobrej opinii nie jest wymagane w danym państwie, wówczas państwo przyjmujące może zażądać od wnioskodawcy przedstawienia wyciągu z akt sądowych (judicial record; w Polsce odpowiednikiem będzie najprawdopodobniej wyciąg z rejestru skazanych) albo inny ekwiwalentny dokument,

▶ jeśli żadnego z powyższych dokumentów nie wydaje się w państwie pochodzenia, wtedy wystarczy musi przysięga lub uroczyste oświadczenie wnioskodawcy złożone w kraju pochodzenia przed właściwym sądem, urzędem administracji, notariuszem albo samorządem zawodowym,

▶ w przypadku gdy dane państwo członkowskie wymaga od własnych obywateli zamierzających wykonywać zawód architekta złożenia przysięgi lub oświadczenia, państwo to powinno umożliwić składanie ich także obywatelom innych państw członkowskich,

▶ państwa członkowskie mają obowiązek informować się wzajemnie o postępowaniach dyscyplinarnych, sankcjach zawodowych, administracyjnych lub karnych zastosowanych wobec wnioskodawcy w związku z wykonywaniem przez niego zawodu w jego kraju ojczystym,

▶ podania o udzielenie zezwolenia na podjęcie działalności architekta powinny być rozpatrywane tak szybko, jak to możliwe,



Obowiązkiem państw członkowskich jest respektowanie prawa do używania tytułów zawodowych, które są odpowiednikiem tytułów uzyskanych w innym państwie

▼
Osoby przybywające
z innych państw
członkowskich
podlegają tym
samym prawom,
obowiązkom
i regułom etyki
zawodowej, jak
osoby z państwa
przyjmującego

ale nie dłużej niż 3 miesiące po dostarczeniu wszystkich wymaganych dokumentów.

PRZYKŁAD! Załóżmy, że w Belgii prawo wymaga od osoby chcącej prowadzić działalność w zakresie architektury świadectwa dobrej opinii. Małżeństwo architektów ze Szczecina, państwo Marta i Ryszard Malinowscy, muszą zatem do swojego wniosku o uznanie dyplomu ukończenia studiów dołączyć takie świadectwo, wydane przykładowo przez okręgową izbę architektów w ciągu ostatnich trzech miesięcy. Jeśli okaże się, że Izba nie wydaje takich świadectw, wówczas państwo Malinowscy mogą przedstawić zaświadczenie o niekaralności w formie wyciągu z rejestru skazanych. Czas oczekiwania na decyzję władz belgijskich nie może przekroczyć 3 miesięcy od dnia dostarczenia kompletu dokumentów. Państwu Malinowskiemu przysługują też naturalnie wszelkie określone w miejscowym kodeksie postępowania administracyjnego możliwości odwołań, zażaleń i inne podobne środki, a w ostateczności prawo skargi na państwo belgijskie do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

b) Uregulowania w zakresie świadczenia usług:

Jeśli w danym państwie członkowskim dla **świadczenia usług** w zakresie architektury istnieje obowiązek posiadania zezwolenia lub członkostwa w organizacji związkowej (samorządzie zawodowym), wówczas taki kraj ma obowiązek zwolnić z niego architekta będącego obywatelem innego państwa UE (w innym przypadku swoboda przepływu usług, która z założenia ma charakter czasowy, byłaby znacznie ograniczona) – w przypadku **zakładania przedsiębiorstw** przez architektów innych państw członkowskich wymóg przynależności do organizacji zawodowej może być uzasadniony (chodzi o zachowanie kontroli nad celami, za których przestrzeganie odpowiedzialny jest samorząd zawodowy).

Powyższe postanowienie nie zmienia jednak faktu, iż architektki przybywający z innych państw członkowskich podlegają tym samym prawom i obowiązkom, jakimi objęci są obywatele miejscowi, łącznie z regułami postępowania zawodowego (etyki zawodowej).

UWAGA: W przypadku gdy danemu państwu członkowskiemu szczególnie zależy na zagwarantowaniu przestrzegania reguł etyki zawodowej, może ono żądać czasowej

lub automatycznej przynależności albo przynależności jedynie formalnej do organizacji zawodowych; nie może to jednak utrudniać świadczenia usług przez wnioskodawcę (czyli opóźniać ich rozpoczęcia lub nakładać dodatkowych kosztów) – może to być jedynie warunek formalny.

Na świadczącym usługi w zakresie architektury spoczywają następujące obowiązki:

- 1) powiadomienie właściwego organu państwa przyjmującego o świadczonych usługach,
- 2) dostarczenie świadectwa potwierdzającego uprawnienia do wykonywania zawodu w państwie, w którym posiada przedsiębiorstwo (miejsce stałej działalności),
- 3) okazanie dyplomu lub innego świadectwa stwierdzającego kwalifikację,
- 4) przedstawienie dowodu odbycia praktyki zawodowej wymaganej w państwie przyjmującym.

KOMENTARZ! Powyższe uwagi pokazują wyraźnie, że przed architektami, którzy zamierzają jedynie świadczyć okresowe usługi w innym państwie członkowskim stawia się mniejsze wymagania niż tym, którzy chcą prowadzić stałą działalność.

PRZYKŁAD! Przyjrzyjmy się sytuacji hiszpańskiego architekta, pana Alvaro Morrientesa z 4-letnim stażem zawodowym, który postanawia świadczyć usługi projektowe dla polskich osób fizycznych. Aby mógł tego dokonać, przedstawia on jedynie świadectwa potwierdzające praktykę zawodową, uprawnienia do wykonywania zawodu oraz dyplom ukończenia odpowiednich studiów. Ponadto informuje właściwy organ o zakresie usług, które zamierza oferować w Polsce. Właściwa okręgowa izba architektów, będąca organem samorządu zawodowego, nie będzie mogła odmówić panu Morrientesowi prawa wykonywania zawodu pod pretekstem niespełniania kryteriów członkostwa w Izbie, gdyż takie członkostwo zgodnie z dyrektywą w ogóle nie jest obligatoryjne, aby korzystać ze swobody świadczenia usług. Niemniej pan Alvaro musi przestrzegać wszystkich reguł etyki zawodowej, których wymaga się od polskich architektów.

c) Uregulowania wspólne dla świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw:

Jeśli prawo państwa przyjmującego tego wymaga, jako wystarczająca do podjęcia działalności architekta powinna być akceptowana



przysięga lub zapewnienie wnioskodawcy o braku bankructwa (niewypłacalności). Państwa członkowskie są zobowiązane do wzajemnego uznawania polis ubezpieczeniowych (szczególnie chodzi tutaj o ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej), jednak tylko wtedy, gdy warunki i zakres ubezpieczenia z państwa pochodzenia wnioskodawcy spełniają wymogi prawne państwa przyjmującego. Każdy architekt - czy to świadczący usługi, czy to zakładający przedsiębiorstwo - którego kwalifikacje zostały uznane w państwie przyjmującym, podlega takim samym obowiązkom i korzysta z takich samych praw jak architektki będący obywatelami tego państwa (nawet gdyby były one szersze niż w kraju pochodzenia danego architekta).

UWAGA: Polscy architekci działający na rynkach państw członkowskich UE będą mogli domagać się uznawania zawartych w Polsce ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej obejmujących czynności związane z wykonywanym zawodem. Tylko w tych krajach, w których zakres takiego ubezpieczenia znacznie przekracza zakres polskiej polisy, zajdzie potrzeba opłacenia dodatkowego ubezpieczenia w państwie przyjmującym.

PORÓWNANIE: Dyrektywa 89/48 – właściwa dla zawodu inżyniera budownictwa – nie zawiera tak rozbudowanego katalogu ułatwień jak opisany powyżej. Nie oznacza to jednak, że inżynierowie budownictwa pozbawieni są podobnych przywilejów. Przede wszystkim państwa członkowskie UE mają obowiązek uznawania jako wystarczających dokumentów, w tym opinii, zaświadczeń o niekaralności, dowodów braku poważnego błędu zawodowego i innych, wydanych przez odpowiednie organy w państwie pochodzenia wnioskodawcy. Natomiast jeśli dany kraj nie wydaje wymienionych dokumentów, wówczas wystarczyć musi przysięga lub zapewnienie ze strony korzystającego ze swobody świadczenia usług lub zakładania przedsiębiorstw. Inne ułatwienia przysługujące architektom, np. uznawania polis ubezpieczeniowych OC czy przynależność do organizacji zawodowych, dotyczą także inżynierów budownictwa dzięki zastosowaniu zasad stanowiących fundament prawa europejskiego. Do tych zasad należy zakaz dyskryminacji ze względu na narodowość lub – mówiąc inaczej – nakaz równego traktowania wszystkich obywateli UE. Ponadto wskazać można na szereg orzeczeń

Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w których sformułowano jasne reguły, stojące na straży swobody świadczenia usług i zakładania przedsiębiorstw.

6. Uznawanie dyplomów wydanych w państwach trzecich

Traktat o Europejskim Obszarze Gospodarczym (European Economic Area) z 2 maja 1992 roku rozszerzył stosowanie Dyrektywy 85/384 (i innych) na Islandię, Norwegię i Liechtenstein (dawne państwa EFTA). Obywatele innych krajów lub obywatele Unii, którzy zdobyli wykształcenie w dziedzinie architektury poza wymienionymi krajami, nie korzystają z regulacji unijnych, a uznawanie ich dyplomów i kwalifikacji podlega wyłącznie zasadom prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich.

A co w przypadku obywateli krajów UE, którzy zdobyli swe dyplomy i świadectwa w państwach trzecich? W 1985 roku Rada wydała Rekomendację 85/386⁽³⁾ do Dyrektywy 85/384, która zaleca państwom członkowskim uznawanie tychże dyplomów według zasad unijnych. Ponieważ rekomendacja nie ma jednak charakteru prawnie wiążącego, ostateczna decyzja spoczywa w gestii poszczególnych krajów. Ponadto uznanie dyplomu architekta zdobytego poza UE i EOG przez jedno z państw członkowskich nie jest zobowiązujące dla pozostałych.

KOMENTARZ! Przywileje związane z uznawaniem dyplomów, świadectw i dowodów kwalifikacji oraz zakładaniem przedsiębiorstw czy świadczeniem usług obowiązują nie tylko w 15 obecnych państwach członkowskich (po 1 maja 2004 roku w 25), ale również w Islandii, Liechtensteinie i Norwegii. Zgodnie z zasadą wzajemności, architektki będący obywatelami tych krajów mogą powoływać się na regulacje Dyrektywy 85/384, decydując się na którąś z form aktywności gospodarczej w Polsce. W przypadku architekta, który uzyskał dyplom studiów w zakresie architektury - dla przykładu - w Rosji lub USA, uznanie dyplomu nie jest automatyczne, a dopuszczenie do wykonywania zawodu architekta leży w gestii danego państwa członkowskiego i regulowane jest wyłącznie przez przepisy krajowe, z pominięciem ułatwień przewidzianych w Dyrektywie 85/384.

PORÓWNANIE: W odniesieniu do profesji inżyniera budownictwa – i innych zawodów



Polisy

ubezpieczeniowe

OC są wzajemnie

uznawane

przez państwa

członkowskie

▼

System uznawania kwalifikacji zawodowych w UE dotyczy zawodów nieregulowanych - nie ma przepisów ograniczających ich wykonywanie oraz regulowanych prawem wewnętrznym państw członkowskich

objętych unijnymi regulacjami ogólnymi – zastosowanie ma Rekomendacja Rady z 21 grudnia 1988 roku zachęcająca państwa członkowskie do uznawania na takich samych zasadach jak w Dyrektywie 89/48 dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji wydanych obywatelom UE w państwach trzecich. Analogicznie do dyplomów w dziedzinie architektury, Rekomendacja nie ma charakteru wiążącego prawnie, a więc państwa członkowskie mogą stosować bardziej restrykcyjne wymogi niż przewidziane w Dyrektywie 89/48.

Podsumowanie:

System uznawania kwalifikacji zawodowych w Unii Europejskiej składa się z dwóch filarów. Pierwszy z nich dotyczy zawodów nieregulowanych, czyli takich, wobec których nie istnieją żadne przepisy ograniczające ich wykonywanie, tak w legislacjach narodowych, jak i w prawie europejskim.

Drugi filar obejmuje zawody regulowane w prawie wewnętrznym poszczególnych państw członkowskich. Tutaj wyróżniamy dwie podgrupy. Po pierwsze, zawody objęte regulacją ogólną odnoszącą się do wszystkich profesji wykonywanych na podstawie dyplomów szkół wyższych uzyskanych po ukończeniu co najmniej trzyletniej nauki i praktyki (Dyrektywa 89/48) oraz po ukończeniu szkoły średniej, czyli liceum zawodowego lub szkoły policeLANej (Dyrektywa 91/52). W tej podgrupie zawodów mieszczą się urbaniści i inżynierowie budownictwa. Do drugiej podgrupy należą wszystkie zawody, dla których na poziomie UE przyjęto

uregulowania szczegółowe. Dotyczy to m.in. architektów (Dyrektywa 85/384).

W kolejnym – ostatnim – odcinku dokonamy podsumowania cyklu, wyciągniemy wnioski, a także przedstawimy najnowsze tendencje ewolucji prawa wspólnotowego.

Przypisy:

- (1) Obejmuje ona m.in.: projektowanie, sprawdzanie obiektów architektoniczno-budowlanych i sprawowanie nadzoru autorskiego, kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi, wykonywanie nadzoru inwestorskiego, sprawowanie kontroli technicznej utrzymania obiektów budowlanych i rzeczoznawstwo budowlane.
- (2) Dyrektywa Rady 85/384 z 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych poświadczeń kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami realizacji zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz świadczenia usług.
- (3) Rekomendacja Rady 85/386 z 10 czerwca 1985 roku dotycząca posiadaczy dyplomów w zakresie architektury zdobytych w państwie trzecim.

JAROSŁAW BAJACZYK

Autor jest absolwentem studiów w zakresie integracji europejskiej i stosunków międzynarodowych na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu oraz stypendystą Fundacji George'a Sorosa na Central European University w Budapeszcie. Obecnie pracuje w Departamencie Unii Europejskiej w Ministerstwie Spraw Zagranicznych na stanowisku attaché.

KUPON RABATOWY DLA CZYTELNIKÓW „INŻYNIERA BUDOWNICTWA”
 Ważny tylko do 29 sierpnia br.

ABONAMENT e-SEKOCENBUD na II półrocze 2004 r.	CENA RABATOWA BRUTTO (22% VAT)	
podstawowy	185,20 zł	146,40 zł
dla użytkowników programu <i>SEKO</i>	146,40 zł	97,60 zł

Jestem zainteresowany ofertą abonamentu INTERNETOWEGO PORTALU CENOWEGO e-SEKOCENBUD. Formularz zgłoszenia proszę przesłać na adres:

IMIĘ I NAZWISKO: _____

NAZWA FIRMY: _____

ADRES: _____

NR FAKSU: _____

WYPEŁNIONY KUPON PROSIMY PRZESŁAĆ NA PODANY OBOK ADRES LUB FAX !!!

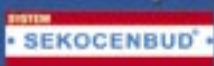
INTERNETOWY PORTAL CENOWY
e-SEKOCENBUD

NOWOCZESNE ŹRÓDŁO INFORMACJI O CENACH NA WSZYSTKICH POZIOMACH AGREGACJI

- CENY MATERIAŁÓW
- CENY ROBÓT
- CENY OBIEKTÓW
- CENY WYPOSAŻENIA
- BAZA WIEDZY

www.sekocenbud.pl

Z nami wiesz, za ile zbudujesz!



OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o.
 00-682 Warszawa, ul. Hoża 50
 tel./fax: (22) 622-13-06
 promocja@sekocenbud.pl

Jak po angielsku brzmi nadzór autorski, a co znaczą spotkane w dokumentacji projektowej, sporządzanej w Stanach Zjednoczonych, skróty avg. lub amt. – takie pytania Czytelników sprawiły, że powstał nowy dział, w którym prezentujemy pojęcia i skróty przydatne dla inżyniera budownictwa współpracującego z firmą zagraniczną lub pracującego na Zachodzie. Nie jest to słownik, nie jest również pomoc w nauce języka angielskiego. Prezentowany materiał jest przeglądem określeń spotykanych w Państwa pracy.

Wyboru dokonał Andrzej Kazimierz Magnuszewski – wieloletni autor i współautor słowników polsko angielskich, szczególnie z dziedziny budownictwa i handlu zagranicznego.

P O J Ę C I A

architecture	architektura	building (buildings)	budynek, budynki
structural architecture	architektura budowli naziemnych	house (houses)	dom (domy), budynek (budynki)
interior design, interior designing	architektura wnętrz	factory building	budynek fabryczny
garden design, garden designing	architektura ogrodów	farmhouse, farm building	budynek wiejski
landscape architecture	architektura krajobrazu	multi-storey building	budynek wielopiętrowy, budynek wielokondygnacyjny
environmental architecture	architektura środowiska naturalnego		
residential house, dwelling house	dom mieszkalny	road (roads), way (ways) truck (trucks)	droga (drogi)
single-family house	domek jednorodzinny	access road, service road	droga dojazdowa
duplex house, semi-detached house	dom bliźniaczy, bliźniak	one-way road, two-way road	droga jednokierunkowa, droga dwukierunkowa
apartment building	dom wielorodzinny, apartamentowiec, blok	escape route (escape routes)	droga ewakuacyjna (drogi ewakuacyjne)
business house, office building	biurowiec	arterial road, highway	droga główna
project supervision	nadzór autorski	dirt road	droga gruntowa
final report	protokół odbiorczy	local road, service road	droga lokalna
conceptual sketch	szkic koncepcyjny	by-pass road	droga objazdowa
key plan, block plan	plan orientacyjny	national highway	droga państwowa
master plan	ogólny plan zabudowy	first priority road for winter maintenance	droga pierwszej kolejności zimowego utrzymania
general layout	ogólny plan inwestycji, ogólny plan przedsięwzięcia	two-lane road, three-lane road	droga dwupasmowa, droga trzypasmowa
time schedule, construction schedule	harmonogram budowy	multilane road	droga wielopasmowa
construction works schedule		major road	droga z pierwszeństwem przejazdu
structural calculations	obliczenia statyczne	highway (highways)	szosa (szosy)
structural design	projekt konstrukcyjny	motorway (motorways)	autostrada (autostrady)
structural drawings	rysunki konstrukcyjne	(US) expressway (expressways)	autostrada (autostrady)
finishing works	prace wykończeniowe	superhighway (superhighways)	autostrada (autostrady)
building development area	teren pod zabudowę	freeway (freeways)	autostrada bezpłatna (autostrady bezpłatne)
living area	powierzchnia mieszkalna	toll-expressway	autostrada płatna
commercial area	powierzchnia lokalu użytkowego (handlowego, rzemieślniczego itp.)	(US) turnpike (turnpikes)	autostrada płatna
residential area	obszar zabudowy mieszkaniowej	railway (railways)	linia kolejowa
housing settlement, housing estate	osiedle mieszkaniowe	branch line, branch railway	linia kolejowa miejscowa
turn key project	projekt pod klucz	bridge (bridges)	most (mosty)
industrial area	obszar zabudowy przemysłowej	footbridge	most dla pieszych, kładka dla pieszych
ground floor plan	rzut parteru, plan parteru	highway bridge, road bridge	most drogowy
frontage, front façade	fronton, elewacja frontowa	railway bridge	most kolejowy
cross-section	przekrój poprzeczny	suspension bridge	most wiszący
longitudinal section	przekrój podłużny	drawbridge	most zwodzony
front (rear, side) view	widok z przodu (tytu, boku)	girder bridge	most belkowy
building engineering	budownictwo ogólne	swing bridge, turn bridge	most obrotowy
structure	konstrukcja nośna	pontoon bridge	most pontonowy
civil engineering	inżynieria lądowa	viaduct (viaducts), overbridge (overbridges), overpass (overpasses)	wiadukt (wiadukty)
structural analysis	statyka budowli, obliczenia statyczne	flyover (flyovers)	przejazd dwupoziomowy, (przejazdy dwupoziomowe),
structure	budowa, budowla, struktura, konstrukcja, obiekt budowlany		

SKRÓTY

2-D	two-dimensional	dwuwymiarowy	assn.	(US) associate, associates	partner, partnerzy (w przedsięwzięciu)
3-D	three-dimensional	trójwymiarowy	ATM	(US) automatic teller machine	bankomat
A	A-road	droga główna	B/L	bill of lading	konosament, list przewozowy
a.	about	około, circa	BA	(US) bathroom	łazienka
a.	acre	akr	B.I.S.	Bank of International Settlements	Bank Rozrachunków Międzynarodowych
A/D	(US) analog to digital	konwersja danych z analogowych na cyfrowe	Bk.	bank	bank
AC	(US) air conditioner	klimatyzator	b.o.	branch office	oddział, delegatura
AC	(US) air conditioning	klimatyzacja	bal.	balance	saldo, bilans
ADP	Automatic Data Processing	automatyczne (komputerowe) przetwarzanie danych	bal.	(US) balcony	balcon
a/c	account	konto, rachunek	bdrm.	(US) bedroom	sypialnia
a.b.	as before	jak wyżej	bet	(US) between	między, pomiędzy
a.m.	above mentioned	wyżej wymieniony	betw.	between	między, pomiędzy
a.s.	at sight	za okazaniem (płatność za okazaniem określo- nych dokumentów)	bef.	before	przed, poprzednio
acc.	accepted	przyjęto, zaakceptowano	bhp	brake horsepower	moc użyteczna, moc efektywna w kW
adm.	(US) administration	zarząd, kierownictwo, zarządzanie	bit	(US) binary digit	bajt
ah, AH	(US) ampere-hour	amperogodzina	bldg	building	budynek
Ah, A-H	(US) ampere-hour	amperogodzina	BLM	(US) Bureau of Land Management	Biuro Zarządzania Ziemią (urząd federalny administrujący gruntami i bogactwami naturalnymi)
anal.	analysis	analiza	BLS	(US) Bureau of Labour Statistics	Biuro Statystyki Pracy (urząd federalny opracowujący statystyki rynku pracy)
anal.	analytical	analityczny	BO	(US) branch office	oddział, filia
ANSI	(US) American National Standards Institute	Amerykański Instytut Standaryzacji	bp	birthplace	miejsce urodzenia
approx.	approximately	w przybliżeniu	bpi	bits per inch	bitów na cal (gęstość zapisu)
apt.	apartment	apartament, mieszkanie	bps.	bits per second	bitów na sekundę (szybkość zapisu)
arch.	(US) architecture	architektura	B	breadth	szerokość
ARIBA	Associate of the Royal Institute of British Architects	członek Królewskiego Instytutu Brytyjskich Architektów	B.I.S.	British Imperial System (of Units)	angielski system jednostek miar
AT	(US) advanced technology	nowoczesna technologia	br.	(US) branch	oddział, filia
att.	attached	załączony	br.	bridge	most
att.	attention	uwaga	br.	branch	odgałęzienie, odnoga (rzeki)
auto.	automatic	automatyczny	B.S.	British Standard	norma brytyjska, standard brytyjski
aux.	auxiliary	pomocniczy, dodatkowy	BSI	British Standard Institution	Brytyjska Izba Standaryzacji
av.	average	średni, przeciętny, obliczać średnią	Btu	British thermal unit	brytyjska jednostka ciepła
avg.	(US) average	średni, przeciętny, obliczać średnią	btu	British thermal unit	brytyjska jednostka ciepła
AWOL	absent without leave	nieobecny	bur.	bureau	biuro
A/R	account receivable	nieusprawiedliwiony należności (na koncie osoby fizycznej lub prawnej	ca	circa	około
amt.	(US) amount	kwota	CAD	computer-aided design	projektowanie wspomagane komputerowo
appt.	(US) appointment	(uzgodniony termin) spotkania, spotkanie	C/I	certificate of insurance	polisa ubezpieczeniowa
APR	annual percentage rate	oprocentowanie roczne (kredytu, wkładu)	C/T	cable transfer	przekaz telegraficzny (pieniędzy)
ARM	(US) adjustable rate mortgage	zmiennie oprocentowanie przy kredycie hipotecznym			
ASAP	(US) as soon as possible	jak najszybciej			

▶ **NOWE PRZEPISY**

- ▶ **Rozporządzenie Rady Ministrów z 6 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania kredytów i pożyczek ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego oraz niektórych wymagań dotyczących lokali i budynków finansowanych przy udziale tych środków (Dz. U. nr 86, poz. 803).**

Wydane na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1070, z późn. zm.). Wprowadzono nowy tryb ubiegania się o udzielenie kredytu. Towarzystwo budownictwa społecznego albo spółdzielnia mieszkaniowa składa wniosek wstępny o kwalifikację do uzyskania promesy udzielenia kredytu albo wniosek wstępny o promesę. Po otrzymaniu kwalifikacji do uzyskania promesy na podstawie wniosku wstępnego można złożyć wniosek o promesę, a po jej uzyskaniu – wniosek o udzielenie kredytu. Jeżeli wnioskodawca od razu złożył wniosek wstępny o promesę, to po jej uzyskaniu składa wniosek o udzielenie kredytu. Rozporządzenie określa, co powinny zawierać, oraz jakie dokumenty należy dołączyć do ww. wniosków. Zmieniono m.in. tryb rozpatrywania wniosków, terminy, minimalne oprocentowanie kredytu, zasady ustalania wysokości miesięcznych rat. Rozporządzenie zawiera także szczegółowe przepisy przejściowe, które precyzują, do jakich wniosków (lub spłat udzielonych już kredytów) stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie weszło w życie 6 maja 2004 r.

- ▶ **Rozporządzenie Rady Ministrów z 6 kwietnia 2004 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) (Dz. U. nr 89, poz. 844).**

Wprowadzono do stosowania w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług (PKWiU), która stanowi załącznik do rozporządzenia. Natomiast do celów m.in. podatku od towarów i usług, a także opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych, podatkiem dochodowym od osób fizycznych oraz zryczałtowanym podatkiem dochodowym w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych oraz karty podatkowej – stosuje się dotychczasową Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług (PKWiU), nie dłużej jednak niż do 31 grudnia 2005 r. Rozporządzenie weszło w życie 1 maja 2004 r.

- ▶ **Rozporządzenie ministra środowiska z 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego (Dz. U. nr 89, poz. 862).**

Wydane na podstawie art. 15 ustawy z 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. nr 87, poz. 954 ze zm.). Rozporządzenie dotyczy zawodów regulowanych w dziedzinie budownictwa wodnego, tzn. zawodów regulowanych w zakresie projektowania lub kierowania robotami budowlanymi w specjalności konstrukcyjno-budowlanej specjalizacji: obiekty budowlane gospodarki wodnej i obiekty budowlane melioracji wodnej. Staż adaptacyjny może się odbywać w Regionalnych Zarządach Gospodarki Wodnej, a także w innych jednostkach wskazanych w wykazach przekazywanych ministrowi środowiska przez dyrektorów Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej. Test umiejętności jest przeprowadzany przez jednostkę sektora budownictwa wodnego, wskazaną przez ministra środowiska. Rozporządzenie weszło w życie 1 maja 2004 r.

- ▶ **Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i administracji z 26 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych informacji oraz rodzajów dokumentów, jakie jest obowiązany przedstawić cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości (Dz. U. nr 94, poz. 925).**

Wydane na podstawie art. 3f ustawy z 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 1996 r. nr 54, poz. 245, z późn. zm.). Rozporządzenie szczegółowo określa informacje, jakie należy podać we wniosku o wydanie zezwolenia na nabycie przez cudzoziemca nieruchomości, w tym m.in. dotyczące oznaczenia wnioskodawcy, nabywanej nieruchomości, zbywcy, określenia rodzaju czynności prawnej nabycia nieruchomości, uzasadnienia wskazującego, na jakie cele nieruchomość będzie wykorzystywana. Wskazano także, jakie dokumenty oraz oświadczenia należy dołączyć do wniosku. Rozporządzenie weszło w życie 30 kwietnia 2004 r.

- ▶ **Ustawa z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie i uchynieniu niektórych ustaw w związku z uzyskaniem przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej (Dz. U. nr 96, poz. 959).**

W ustawie z 7 lipca 1997 r. – Prawo budowlane dodano art. 12c, na podstawie którego minister infrastruktury jest upoważniony do określania, w drodze rozporządzenia, wykazu dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, wydawanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

Ustawa w ww. zakresie weszła w życie 1 maja 2004 r.

- ▶ **Rozporządzenie ministra finansów z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 97, poz. 970).**

Wydane na podstawie art. 19 ust. 22, art. 28 ust. 9, art. 41 ust. 16, art. 82 ust. 3, art. 86 ust. 21, art. 92 ust. 1, art. 99 ust. 15, art. 106 ust. 12 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535). Określono m.in. towary i usługi, dla których obniża się stawkę podatku VAT do wysokości 7 proc. oraz 0 proc., a także zwolnienia od podatku. Obniżoną do wysokości 7 proc. stawkę podatku stosuje się m.in. do nabycia prawa wieczystego użytkowania gruntu, w przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli, jeżeli budynki te lub budowle albo ich części są opodatkowane stawką 7 proc. Zwolniono z podatku m.in. zbycie prawa wieczystego użytkowania gruntu, w przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli, jeżeli budynki te lub budowle albo ich części są zwolnione od podatku lub opodatkowane stawką podatku w wysokości 0 proc. Rozporządzenie weszło w życie 1 maja 2004 r.

- ▶ **Rozporządzenie ministra finansów z 27 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, zaliczkowego zwrotu podatku, zasad wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 97, poz. 971).**

Wydane na podstawie art. 87 ust. 11 pkt 3, art. 93 ust. 2, art. 106 ust. 8 pkt 1, art. 113 ust. 14 pkt 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535).

Określono szczegółowe zasady wystawiania faktur, a także dane, które powinny one zawierać. Postanowiono, że podatnicy są zobowiązani przechowywać oryginały i kopie faktur oraz faktury korygujących, a także duplikaty tych dokumentów, do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia zwolnienie od podatku, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 (limit sprzedaży w wysokości 10 000 euro albo 30-krotności prowizji lub innych postaci wynagrodzeń za wykonanie usług) nie dotyczy m.in. usług rzeczoznawstwa, z wyłączeniem doradztwa rolniczego związanego z uprawą roślin i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzeniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego.

Weszło w życie 1 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 7 kwietnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 109, poz. 1156).**

Wydane na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. nr 207, poz. 2016, z późn. zm.).

Wprowadzono możliwość usytuowania budynku w odległości 1,5 m od granicy z sąsiednią działką budowlaną lub bezpośrednio w granicy, jeżeli budynek ten jest zwrócony do granicy ścianą bez okien lub drzwi oraz:

- wynika to z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo
- nie jest możliwe zachowanie odległości 3 m ze względu na rozmiary działki.

Balkony, galerie, tarasy, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy mogą pomniejszać odległość od granicy działki o 1,3 m (poprzednio 1 m), natomiast okapy i gzymsy o 0,8 m (poprzednio 0,5 m). W § 19 rozporządzenia określono odległość usytuowania miejsc postojowych dla samochodów osobowych od granic sąsiednich działek budowlanych.

Zniesiono wymóg zachowania odległości 20 m między budynkami jednorodzinnymi. Obecnie odległość ta zależy jedynie od wysokości budynków oraz ich odpowiedniego nastonecznienia. Wprowadzono także wiele zmian, mających

ułatwić poruszanie się po budynku przez osoby niepełnosprawne. W budynkach, które zostały obowiązkowo wyposażone w windy (m.in. budynki użyteczności publicznej oraz budynki mieszkalne wielorodzinne średniowysokie i wyższe) należy zapewnić niepełnosprawnym dojazd z poziomu terenu i dostęp do wszystkich kondygnacji użytkowych. Natomiast w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych niewyposażonych w windy, należy wykonać pochylnię lub zainstalować urządzenie umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na pierwszej kondygnacji naziemnej oraz do kondygnacji podziemnej z miejscami postojowymi dla samochodów osobowych. Dalsze zmiany dotyczą m.in. wymiarów wind, wysokości umieszczenia w nich tablicy przyzywowej, a także wymiarów kabin natryskowych zamkniętych oraz wysokości, na jakiej powinny być umieszczane klamki od okien w pomieszczeniach przewidzianych do korzystania przez osoby niepełnosprawne.

Do rozporządzenia dołączono również wykaz Polskich Norm, przywołanych w przepisach tego rozporządzenia, oraz wskazano zakres, w jakim te normy przywołano (załącznik nr 1).

Rozporządzenie weszło w życie 27 maja 2004 r.

► **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 27 kwietnia 2004 r. sygn. akt K 24/03 (Dz. U. nr 109, poz. 1162).**

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że § 48 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia ministra finansów z 22 marca 2002 roku w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym jest niezgodny z art. 92 ust. 1 i art. 217 Konstytucji oraz z art. 32a ustawy o VAT z 8 stycznia 1993 roku (w brzmieniu nadanym przez ustawę nowelizującą z 4 grudnia 2002 roku) jest niezgodny z art. 2 Konstytucji. Trybunał podkreślił, że niekonstytucyjność powyższych przepisów nie stanowi podstawy do zwrotu zapłaconych na ich mocy podatków.

Art. 32a ustawy o VAT zawiera pewną normę dotyczącą postępowania podatkowego, która została powtórzona i częściowo zmodyfikowana w § 48 zakwestionowanego rozporządzenia. W konsekwencji tych działań w rozporządzeniu zawarta została norma ogólna, natomiast w ustawie uregulowane zostało odstępstwo od tej normy. Zdaniem Trybunału powyższy zabieg legislacyjny narusza konstytucyjną zasadę prymatu ustawy nad aktami prawnymi niższego rzędu, przez co naruszone zostały art. 92 ust. 1 i art. 217 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny uznał także, że nałożony na podatnika obowiązek dołożenia staranności poprzez kontrolowanie kontrahentów pod kątem posiadania przez nich kopii wystawionych faktur VAT jest ciężarem nadmiernym. Rozwiązania zawarte w art. 32 kwestionowanej ustawy o VAT są niewspółmiernie uciążliwe w porównaniu do osiągniętych korzyści.

Wyrok wszedł w życie 12 maja 2004 r.

► **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4 maja 2004 r. sygn. akt K 8/03 (Dz. U. nr 109, poz. 1163).**

W wyroku z 4 maja 2004 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 6 ust. 2 ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie, w jakim pozbawia prawa do łącznego opodatkowania małżonków podatników, którzy zmarli w ciągu roku podatkowego lub po upływie roku podatkowego, lecz przed podpisaniem wspólnego zeznania rocznego jest niezgodny z art. 2, 18 i 71 ust. 1 Konstytucji.

Zaskarżona regulacja uzależniała łączne opodatkowanie małżonków od pozostawania w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy. Zdaniem TK takie unormowanie sytuacji małżonków, które uniemożliwia wspólne rozliczenie podatkowe w tak wyjątkowej sytuacji losowej, jak śmierć jednego z małżonków w trakcie roku podatkowego (lub po jego upływie, lecz przed podpisaniem wniosku o łączne opodatkowanie) jest przejawem zbyt dużego rygoryzmu. Przyjęte w ustawie nadmiernie formalistyczne kryterium wspólnych podpisów obojga małżonków na wniosku o łączne opodatkowanie może stanowić swoistą pułapkę dla podatników, niezapewniającą właściwego bezpieczeństwa prawnego.

Trybunał wskazał także, że obciążenie obowiązkiem podatkowym nie może naruszać istoty wartości wskazanych przez Konstytucję. Z powyższych względów zaskarżona regulacja została uznana za niezgodną z zasadami demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) oraz ochrony i opieki nad małżeństwem i rodziną (art. 18 i art. 71 ust. 1 Konstytucji).

Wyrok wszedł w życie 12 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. nr 118, poz. 1233).**

Wydane na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy

z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W rozporządzeniu określono wymagany zakres projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w części tekstowej i graficznej, a w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń nazewnictwa i standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych. Weszło w życie 10 czerwca 2004 r.

► **Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 2004 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych**
(Dz. U. nr 121, poz. 1266).

► **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 11 maja 2004 r., sygn. akt K 4/03**
(Dz. U. nr 122, poz. 1288).

Trybunał orzekł, że art. 24b § 1 Ordynacji podatkowej jest niezgodny z art. 2 w związku z art. 217 Konstytucji oraz, że art. 14 § 2 Ordynacji podatkowej w części stanowiącej, że interpretacje ministra finansów wiążą organy podatkowe i organy kontroli skarbowej jest niezgodny z art. 78 oraz art. 93 ust. 2 Konstytucji. Ponadto Trybunał postanowił umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie ze względu na utratę mocy obowiązującej zaskarżonych przepisów. Trybunał uznał, że zawarta w art. 24b § 1 Ordynacji podatkowej klauzula generalna dotycząca obejścia prawa podatkowego nie spełnia konstytucyjnych standardów przyzwoitej legislacji (art. 2 Konstytucji). Zaskarżone unormowanie nie realizuje wymogu należytej określoności zobowiązań podatkowych (art. 217 Konstytucji). Zwroty takie, jak: „nie można było oczekiwać”, czy „inne istotne korzyści” są nieprecyzyjne i nie dają szansy na stworzenie jednolitej linii orzeczniczej. Niejasność i wieloznaczność zaskarżonej regulacji sprawia, że obywatel nie ma możliwości przewidzenia konsekwencji prawnych swoich czynów. Stan taki narusza zasadę pewności prawa, wchodzącą w zakres zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji). Art. 14 § 2 Ordynacji, mówiący o wiążącym charakterze interpretacji ministra finansów ogranicza swobodę orzekania urzędów skarbowych oraz izb skarbowych, sprawujących nadzór nad urzędami. W wyniku tej regulacji kontrola instancyjna stała się działaniem czysto formalnym. Tym samym naruszona została konstytucyjna zasada dwuin-

stancyjności postępowania (art. 78 Konstytucji). Trybunał podkreślił także, że wykładnia urzędowa ministra nie mieści się w systemie prawa wewnętrznego, tym bardziej nie należy do reguł prawa powszechnie obowiązującego. W związku z niejasnością pozycji prawnej teź wykładni, obowiązywanie zaskarżonej regulacji może prowadzić do rozchwiania przyjętej przez ustawodawcę hierarchii źródeł prawa. Wyrok wszedł w życie 31 maja 2004 r.

► **Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja 2004 r., sygn. akt K 34/02**
(Dz. U. nr 122, poz. 1289).

Trybunał orzekł, że art. 28 ust. 2 ustawy z 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego jest zgodny z art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wypowiedział się na temat prawa własności i zakresu jego ochrony. W orzecznictwie Trybunału podkreśla się, że prawo własności nie ma charakteru absolutnego i może podlegać ograniczeniom. Konstytucyjną podstawę tych ograniczeń stanowi art. 64 ust. 3 Konstytucji, natomiast zakres ograniczeń określony jest treścią art. 31 ust. 3 Konstytucji. Ograniczenia te muszą zatem spełniać warunek konieczności w demokratycznym państwie i nie mogą naruszać istoty prawa własności. Ograniczenie wysokości czynszu takie, jak wprowadzone zaskarżonym przepisem, nie narusza istoty prawa własności, nie pozbawia bowiem właściciela podstawowych uprawnień wynikających z tego prawa. Trybunał podkreślił, że prawo najmu jest jednym z praw majątkowych podlegających ochronie z mocy art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji, a istotą wielu praw majątkowych, w tym prawa najmu, jest ograniczenie prawa własności. Ustalenie górnej granicy wysokości czynszu w zaskarżonym przepisie nastąpiło z wyraźnie określonym horyzontem czasowym, tzn. do końca 2004 roku, a to również musi wpływać na ocenę ograniczenia prawa własności jako nienaruszającego jego istotę. Wprowadzenie w art. 28 ust. 2 ustawy wyrażnej cezury czasowej oznacza też zobowiązanie się ustawodawcy wobec właścicieli lokali, podlegające ocenie z punktu widzenia zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa. Trybunał Konstytucyjny uznał, że zaskarżony przepis stanowi wypełnienie zobowiązania ciążącego na ustawodawcy odnośnie postulatu bezpieczeństwa prawnego najemców i gwarantuje zachowanie przez nich nabytej pod rządami dawnej ustawy sytuacji prawnej. Wyrok wszedł w życie 31 maja 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra kultury z 10 maja 2004 r. w sprawie rzeczoznawców ministra kultury w zakresie opieki nad zabytkami**
(Dz. U. nr 124, poz. 1302).

Uprawnienie rzeczoznawcy są nadawane m.in. w dziedzinach:

- architektura i budownictwo,
- urbanistyka.

Określono wymagania, jakie powinni spełniać kandydaci na rzeczoznawców, tryb postępowania w sprawie nadania lub cofnięcia uprawnień rzeczoznawców, a także zakres ich praw i obowiązków.

Rozporządzenie weszło w życie 2 czerwca 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra kultury z 10 maja 2004 r. w sprawie udzielania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków**
(Dz. U. nr 124, poz. 1303).

Z wnioskiem o udzielenie dotacji celowej może wystąpić właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego do rejestru zabytków.

Wzór tego wniosku stanowi załącznik rozporządzenia. Określono także dokumenty, które należy do wniosku dołączyć.

Rozporządzenie weszło w życie 2 czerwca 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 7 maja 2004 r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa**
(Dz. U. nr 125, poz. 1309).

Wydane na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Rozporządzenie reguluje tryb, w jakim organy wojskowe, ochrony granic i bezpieczeństwa państwa składają wnioski dotyczące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, opiniują projekt tego studium oraz uzgadniają projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i projekt planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

Rozporządzenie weszło w życie 17 czerwca 2004 r.

► **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 13 maja 2004 r. w sprawie wzoru rejestru decyzji o warunkach zabudowy oraz wzorów rejestrów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego**
(Dz. U. nr 130, poz. 1385).

Wydane na podstawie art. 67 ust. 2 ustawy

z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W załącznikach do rozporządzenia określono wzory decyzji o warunkach zabudowy oraz wzory rejestrów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego:

- o znaczeniu krajowym i wojewódzkim,
- o znaczeniu powiatowym i gminnym,
- na terenach zamkniętych.

Weszło w życie 23 czerwca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 14 maja 2004 r. w sprawie kontroli wyrobów budowlanych wprowadzanych do obrotu (Dz. U. nr 130, poz. 1386).**

Wydane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. nr 92, poz. 881).

W rozporządzeniu wskazano, że kontrolę należy prowadzić, stosując najprostsze metody i w sposób najmniej uciążliwy dla kontrolowanego.

Kontrolę może prowadzić właściwy organ (wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego lub Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego) lub osoby działające z upoważnienia właściwego organu, które muszą posiadać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wydane przez właściwy organ. W upoważnieniu określa się m.in. termin przeprowadzenia kontroli, który w szczególnie uzasadnionych przypadkach może być jednak przedłużony przez organ.

W trakcie kontroli może dojść do zabezpieczenia dowodów w odniesieniu do:

- ▶ wyrobów budowlanych,
- ▶ dokumentów, ewidencji, informacji,
- ▶ pomieszczeń,
- ▶ produktów niebezpiecznych,
- ▶ środków przewozowych.

Zabezpieczenie następuje w drodze postanowienia, w którym należy określić termin zabezpieczenia.

Z przeprowadzonej kontroli jest sporządzany protokół kontroli, z którego treścią należy zapoznać kontrolowanego lub osobę go reprezentującą.

Rozporządzenie weszło w życie 16 czerwca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 14 maja 2004 r. w sprawie próbek wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu (Dz. U. nr 130, poz. 1387).**

Wydane na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 i 2 ustawy, w przypadku gdy producent nie przedstawi kontrolującemu

dokumentów związanych z oceną zgodności wyrobu budowlanego bądź z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób budowlany spełnia wymagania określone ustawą, właściwy organ może poddać wyrób budowlany badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie. W tym celu pobiera się próbki wyrobów budowlanych, których badanie zleca się akredytowanemu laboratorium.

Próbka powinna być pobrana w sposób uniemożliwiający zniszczenie lub uszkodzenie wyrobu budowlanego oraz w ilości niezbędnej i umożliwiającej przeprowadzenie badań. Z czynności tej sporządza się protokół.

Sposób zabezpieczenia próbki powinien zapewnić jej ochronę przed zniszczeniem lub uszkodzeniem, natomiast koszty badań powinny odpowiadać rzeczywistym kosztom pobrania, badania, transportu i przechowywania próbki.

Rozporządzenie weszło w życie 16 czerwca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie ministra infrastruktury z 18 maja 2004 r. w sprawie określenia metod i podstaw sporządzania kosztorysu inwestorskiego, obliczania planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym (Dz. U. nr 130, poz. 1389).**

Wydane na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177 ze zm.).

Kosztorys inwestorski opracowuje się metodą kalkulacji uproszczonej, polegającej na obliczeniu wartości kosztorysowej robót objętych przedmiotem robót jako sumy iloczynów ilości jednostek przedmiarowych robót podstawowych i ich cen bez podatku od towarów i usług.

Planowane koszty robót budowlanych oblicza się metodą wskaźnikową, jako sumę iloczynów wskaźnika cenowego i ilości jednostek odniesienia. Wskaźnik cenowy danego składnika kosztów określa się na podstawie danych rynkowych lub w przypadku ich braku – na podstawie katalogów i cenników, zaś ilość jednostek odniesienia określa się na podstawie programu funkcjonalno-użytkowego. Wprowadzono obowiązek ustalania składników kosztów z uwzględnieniem struktury systemu klasyfikacji Wspólnego Słownika Zamówień (CPV).

Planowane koszty prac projektowych oblicza się jako iloczyn planowanych kosztów robót budowlanych i wskaźnika procentowego. Wysokość tego wskaźnika określa tabela stanowiąca

załącznik do rozporządzenia.

Rozporządzenie weszło w życie 23 czerwca 2004 r.

▶ **Rozporządzenie Rady Ministrów z 1 czerwca 2004 r. w sprawie określenia warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego (Dz. U. nr 140, poz. 1481).**

Wydane na podstawie art. 40 ust. 16 ustawy z 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. nr 71, poz. 838 ze zm.).

Inwestor przed planowanym zajęciem pasa drogowego ma obowiązek złożyć wniosek do zarządcy drogi o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. Określono, co powinien zawierać wniosek, oraz jakie dokumenty należy do niego załączyć. Do wniosku należy załączyć zatwierdzony projekt organizacji ruchu tylko wtedy, gdy zajęcie pasa drogowego wpływa na ruch drogowy lub ogranicza widoczność na drodze, albo powoduje wprowadzenie zmian w istniejącej organizacji ruchu pojazdów lub pieszych oraz w przypadku prowadzenia robót w koronie drogi. Zajmujący pas drogowy w celu prowadzenia robót związanych z umieszczeniem obiektu budowlanego jest zobowiązany do złożenia oświadczenia o posiadaniu pozwolenia na budowę lub o zgłoszeniu budowy lub prowadzonych robót właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej.

Obecnie zarządca drogi już nie opiniuje wniosku przed wydaniem zezwolenia.

Rozporządzenie weszło w życie 4 lipca 2004 r.

▶ **Ogłoszenie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o obowiązującej wysokości wpisu od odwołania wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówień publicznych oraz o rachunku bankowym, na który wpłaca się wpis.**

Na podstawie § 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 18 marca 2004 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołania oraz szczegółowych zasad rozliczania kosztów w postępowaniu odwoławczym (Dz. U. nr 49, poz. 468) oraz § 4 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z 14 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołania wnoszonego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. nr 85, poz. 773) ogłasza się, co następuje:

1. Z dniem 4 kwietnia 2004 r. wpis od odwołania wniesionego w postępowaniu o udzie-

lenie zamówienia publicznego wszczętego na podstawie przepisów ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177) stanowi kwotę: 5935 zł 2. Wpis od odwołania:

a) wniesionego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wszczętego na podstawie przepisów ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. nr 72, poz. 664 ze zm.) oraz b) wniesionego do 3 kwietnia 2004 r. włącznie w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wszczętego na podstawie przepisów ustawy z 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 177) – stanowi kwotę: 5586 zł.

3. Wpis, o którym mowa w pkt 1 i 2, należy wpłacać na rachunek bankowy:

Urząd Zamówień Publicznych Kredyt Bank SA IV O/Warszawa

56 1500 1777 1217 7001 8764 0000

► **Ustawa z 28 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 141, poz. 1492).**

Wprowadzono wiele zmian, z których część ma na celu doprecyzowanie istniejących zapisów.

Wyraźnie wskazano, że organem wyższego stopnia w sprawach określonych w ustawie, rozstrzyganych w drodze decyzji przez starostę wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej jest wojewoda.

Wprowadzono możliwość powstania trwałego zarządu na prawie użytkowania wieczystego, a nie wyłącznie na prawie własności.

Doprecyzowano terminy, w których można organizować drugi przetarg, oraz zbywać nieruchomości w trybie rokowań, o ile dwa kolejne przetargi nie przyniosły rezultatu.

Zbycie nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym nie może nastąpić z pominięciem, przysługującego najemcom lokali mieszkalnych położonych w tym budynku, pierwszeństwa w nabyciu tych lokali. Nie dotyczy to sytuacji, gdy lokal jest zbywany osobie, której przysługuje roszczenie o nabycie nieruchomości z mocy ustawy lub jest poprzednim właścicielem zbywanej nieruchomości pozbawionym prawa własności tej nieruchomości przed dniem 5 grudnia 1990 r. albo jego spadkobiercą.

Przepisów dotyczących podziałów nieruchomości nie stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele rolne lub leśne, a w przypadku braku planu miejscowego do nieruchomości

wykorzystywanych na cele rolne i leśne. Za nieruchomości wykorzystywane na cele rolne lub leśne uznaje się nieruchomości wykazane w katastrze nieruchomości jako użytki rolne albo grunty leśne, zadrzewione i zakrzewione oraz wchodzącego w skład nieruchomości rolnych użytki kopalne i drogi, jeżeli nie ustalono dla nich warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

W przypadku gdy zachodzi potrzeba wywłaszczenia jedynie części nieruchomości o nieregulowanym stanie prawnym, można wszczęć postępowanie w sprawie podziału i postępowanie wywłaszczeniowe.

Dodano przepis umożliwiający przyznanie odszkodowania, gdy pozbawienie praw do nieruchomości nastąpiło bez ustalenia odszkodowania, a obowiązujące przepisy przewidują jego ustalenie.

Wartość rynkową nieruchomości stanowi najbardziej prawdopodobna jej cena, możliwa do uzyskania na rynku. Wprowadzono definicję wartości katastralnej nieruchomości, którą jest wartość ustalona w procesie powszechnej taksacji nieruchomości.

Określono, że operat szacunkowy może być wykorzystany do celu, dla którego został sporządzony, przez 12 miesięcy od daty jego sporządzenia, chyba że nastąpiły istotne zmiany czynników, które stanowiły podstawę jego sporządzenia.

Zgodnie z nowelizacją oceny prawidłowości sporządzenia operatu szacunkowego będzie dokonywała organizacja zawodowa rzeczoznawców majątkowych. Nie będzie przy tym niezbędne, aby istniały dwa rozbieżne ze sobą operaty szacunkowe.

Wyłączono możliwość zwrotu nieruchomości, jeżeli na nieruchomości został zrealizowany inny cel niż określony w decyzji o wywłaszczeniu, który w dniu wydania tej decyzji mógł stanowić podstawę wywłaszczenia.

Ustawa wejdzie w życie 22 września 2004 r.

► **INFORMACJA UZP**

Dostępne jest już oficjalne tłumaczenie na język polski tekstu Wspólnego Słownika Zamówień – CPV (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2151/2003 z 16 grudnia 2003 r., zmieniające Rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV)).

Na stronie UZP został zamieszczony tekst tłumaczenia pobrany z elektronicznej bazy aktów prawnych Unii Europejskiej

EUR-Lex, znajdujący się pod linkiem: http://europa.eu.int/eur-lex/pl/dd/reg/pl_regi-ster_063010.html.

Zgodnie z obwieszczeniem Komisji Europejskiej elektroniczna publikacja dokumentu na stronach EUR-Lex jest równoznaczna z publikacją w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. (źródło: www.uzp.gov.pl)

► **ORZECZNICTWO**

► Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych z 26 lipca 1991 r. (w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2004 r.) nie wyłącza też z pojęcia budynku, wskazanego w art. 27a ust. 1 pkt 1 lit. b) budynku lotniskowego. **Z samego faktu, iż budynek jest budynkiem lotniskowym nie można wywodzić, iż jego budowa nie uprawnia do zastosowania ulgi podatkowej.** Decydującym dla przyznania ulgi jest bowiem, zgodnie z literalną wykładnią tego przepisu cel, jakiego ma on służyć. W art. 27a ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wyraźnie bowiem zaznaczono, że budowa ma być dokonana na cele mieszkalne i służyć ma własnym potrzebom mieszkaniowym podatnika (wyrok NSA z 16 maja 2003 r., sygn. akt I SA/Łd 2333/2001).

• **Dopóki funkcjonuje w obrocie prawnym decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, nie ma podstaw do kwestionowania decyzji o pozwoleniu na budowę na tej tylko podstawie, że projektowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.**

Inwestor może użytkować obiekt zgodnie z jego przeznaczeniem. Zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego wymaga pozwolenia właściwego organu. Samowolna zmiana sposobu użytkowania obiektu stanowi naruszenie prawa (wyrok NSA z 25 listopada 2003r., sygn. akt IV SA 452/2002).

► **KONRAD ŁACIŃSKI**

Pracownik Departamentu Orzecznictwa w Ministerstwie Infrastruktury

oferta specjalna

Do Państwa zakupów dodajemy w cenie zamówienia program

ArCon 5.0+ PL
gratis

przy zamówieniu powyżej 1050 zł netto

lub

PlaTo 4.0 PL
gratis

przy zamówieniu powyżej 1400 zł netto

Dla Czytelników
Inżyniera Budownictwa
oferta ważna do 16.08.2004



INTERsoft

inżynierów dla inżynierów

www.intersoft.pl
intersoft@intersoft.pl

INTERsoft Sp. z o.o.
90-057 Łódź
ul. Sienkiewicza 85/87
tel. +48 42 689 11 11
fax +48 42 689 11 00

Oprogramowanie dla budownictwa

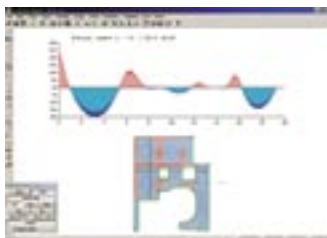
Postęp w dziedzinie informatyki sprawia iż programy komputerowe stały się dziś nieodzownym narzędziem pracy każdego projektanta. Dlatego dziś postaramy się przybliżyć Państwu możliwości najczęściej wykorzystywanych programów dla budownictwa. Są to programy komputerowe z oferty firmy INTERsoft.



ArCon+ 5.0 PL

Program ArCon+ 5.0 PL, obecny już od czterech lat na rynku oprogramowania jest jednym z najczęściej kupowanych programów dla budownictwa. ArCon to program wspomagający projektowanie od podstaw, czyli już od fazy koncepcji, gdzie klient wraz z projektantem widzi na bieżąco wszystkie projekty i zmiany w trójwymiarowej przestrzeni. Z płaskich rzutów tworzonych za pomocą brył ścian, okien, drzwi, dachów, wprowadzanych wraz z poglądowną więźbą, dowolnie konstruowanych schodów i plastycznie definiowanego ukształtowania terenu, automatycznie tworzony jest trójwymiarowy projekt. Biblioteka programu zawiera ponad 3500 obiektów zarówno wyposażenia wewnątrz (kanapy, stoły, dekoracje, itp.) jak i otoczenia budynku (drzewa, ławki, auta, itp.). ArCon+ 5.0 PL pozwala także na automatyczne tworzenie dowolnej liczby przekrojów, elewacji, opisanie, zwymiarowanie rysunków i spacer po jeszcze nieistniejącej budowli na każdym etapie projektu.

Cena katalogowa programu: 942,00 zł netto



PlaTo 4.0 PL

Program PlaTo 4.0 to sprawdzony program z zakresu CAE, służący do kompleksowej analizy statycznej i wymiarowania płyt żelbetowych. W zakresie geometrii i zadawania danych PlaTo umożliwia: definiowanie płyt o dowolnej geometrii, import danych z programów typu CAD (format dxf), wprowadzanie dowolnych obciążeń (statyczne, dynamiczne, ruchome). W zakresie obliczeń i wymiarowania PlaTo umożliwia: automatyczną

generację siatek MES, automatyczną obwiednię sił wewnętrznych, wymiarowanie płyty i podciągów wg PN-B-03264:2002 z uwzględnieniem skręcania, obliczenia dynamiczne dla płyt, obliczanie żelbetowych płyt fundamentowych na sztywnym lub sprężystym podłożu.

Cena katalogowa programu: 1560,00 zł netto



INTERsoft – IntelliCAD 4.5 PL

INTERsoft-IntelliCAD to funkcjonalny, wielodokumentowy program graficzny wspomagający projektowanie 2D i 3D. INTERsoft-IntelliCAD, ze względu na swą filozofię działania oraz ten sam format zapisu danych (dwg), do złudzenia przypomina program AutoCAD. Jednak podstawową różnicą pomiędzy tymi programami jest polityka cenowa. INTERsoft-IntelliCAD udowadnia, iż program o najwyższej jakości i funkcjonalności może być dostępny za cenę odpowiadającą możliwościom każdego projektanta. Ta filozofia działania jest zgodna z założeniami firmy INTERsoft, gdzie liczy się profesjonalizm, dobro Klienta i zaspokajanie jego potrzeb, przy jednocześnie niskich cenach. Program INTERsoft-IntelliCAD jest dostępny w czterech odmianach, umożliwiając, zgodnie z zasadami INTERsoft, dopasowanie do własnych potrzeb:

- INTERsoft-IntelliCAD Standard – wersja podstawowa programu.

Cena katalogowa 694,00 zł netto.

- INTERsoft-IntelliCAD Premium – wersja umożliwiająca dodatkowo wczytywanie i edycję obrazów rastrowych. Cena katalogowa 794,00 zł netto.

- INTERsoft-IntelliCAD Professional – wersja umożliwiająca dodatkowo wczytywanie obrazów rastrowych i rendering. Cena katalogowa 1049,00 zł netto.

- INTERsoft-IntelliCAD Professional+ wersja umożliwiająca dodatkowo wczytywanie obrazów rastrowych, rendering oraz modelowanie brył ACIS. Cena katalogowa 1349,00 zł netto.

Doradca podatkowy

W II połowie kwietnia br. weszła w życie ustawa o podatku od towarów i usług, a 1 maja br. Polska weszła do UE. Pojawiło się m.in. pojęcie wewnątrzspółnotowego nabycia/dostawy towarów, zmieniły się niektóre zasady naliczania podatku VAT. Na pytania Państwa odpowiada doradca podatkowy.

Firma budowlana deweloperska korzysta z usług firm podwykonawczych, które obciążają ją fakturami za **wykonane roboty budowlane**. Podwykonawca wystawia fakturę za wykonane roboty w dniu podpisania protokołu robót z terminem płatności powyżej 30 dni.

Kiedy firma deweloperska ma prawo odliczyć podatek naliczony z tej faktury:

1. Czy w momencie wystawienia faktury?
2. Czy w momencie zapłaty za nią?
3. Czy dopiero po upływie 30 dni od odbioru, jeżeli wcześniej nie zapłacono?

Powstanie obowiązku podatkowego

Zgodnie z art. 19 ust. 13 pkt 2 lit. d) ustawy o podatku od towarów i usług w przypadku wykonywania usług budowlanych lub budowlano-montażowych obowiązek podatkowy **powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty za wykonaną usługę**. (Fakturę należy wystawić w terminie 7 dni od dnia wykonania usługi, obowiązek podatkowy powstaje w terminie 30 dni od dnia wykonania usługi). W przypadku **gdyby usługa została wykonana, a zapłata nie nastąpiła, obowiązek podatkowy powstaje z upływem 30 dni, licząc od dnia wykonania usługi**. Powyższe zasady stosuje się również do usług przyjmowanych częściowo na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, przy czym **otrzymanie części zapłaty w każdym przypadku powoduje powstanie obowiązku podatkowego** (art. 19 ust. 14 w zw. z art. 15).

Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego

Od 1 maja 2004 r. prawo do obniżenia podatku kwoty podatku należnego należy oceniać przez pryzmat momentu powstania obowiązku podatkowego. Przepisy dotyczące zasad prawidłowości odliczania podatku naliczonego od podatku należnego zostały ujęte w art. 86 ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z postanowieniami art. 86 ust. 10 w zw. z art. 86 ust. 12 ustawy o podatku od towarów i usług prawo do odliczenia podatku

naliczonego u usługobiorcy nie może powstać przed zaistnieniem obowiązku podatkowego u usługodawcy.

Moim zdaniem, firma deweloperska uzyskuje prawo do odliczenia podatku naliczonego w momencie zapłaty za wykonaną usługę, a przypadku braku zapłaty w momencie powstania obowiązku podatkowego u kontrahenta.

Samo wystawienie faktury może nie rodzić jeszcze prawa do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w tej fakturze. Reasumując, faktura wystawiona przez usługodawcę przed powstaniem obowiązku podatkowego da prawo usługobiorcy do odliczenia podatku VAT naliczonego dopiero w momencie zaistnienia obowiązku podatkowego u jego wystawcy (art. 86 ust. 10 w zw. z art. 86 ust. 12 ustawy o podatku od towarów i usług).

Czy na podstawie nowej ustawy VAT można do ceny jednostkowej wyrobu doliczyć koszt transportu? Firma produkowane wyroby rozwozi własnym oraz obcym taborem samochodowym. Aktualnie usługa transportowa doliczana jest do ceny wyrobu.

Podstawą do odpowiedzi na tak sformułowane pytanie stanowi treść art. 29 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z tym przepisem podstawą opodatkowania jest obrót. Obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy. Oznacza to, iż podstawa opodatkowania obejmuje również ciążące na dostawcy:

- ▶ koszty prowizji,
- ▶ opakowania,
- ▶ transportu oraz ubezpieczenia

Jeżeli są one **bezpośrednio związane z daną dostawą** i zwracane są przez nabywcę dostawcy w zakresie uiszczanej należności.

Bardzo ważne, w tym przypadku, będą postanowienia ujęte w umowie zawartej między kontrahentami. Jeżeli więc z umowy wynikać będzie, że podmioty traktują to dodatkowe świadczenie (np. transport), jako element

▼
W którym

momencie

pojawia się prawo

odliczenia VAT

z faktury

▼
Jeżeli podatnik
nie odliczy VAT,
czy ta kwota
stanie się kosztem
podatkowym

świadczenia zasadniczego, to danego świadczenia nie należy wykazywać, jako odrębnego, ale włączyć go do podstawy opodatkowania i zastosować do całości stawkę podatku właściwą dla świadczenia zasadniczego. Podobne unormowania wynikają z art. 11(A)(2)(b) VI Dyrektywy.

„Art. 7.2.2. ustawy mówi, iż podlegają opodatkowaniu wszelkie inne przekazania towarów bez wynagrodzenia (np. reprezentacja i reklama, nagrody rzeczowe dla pracowników), jeżeli podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych czynności w całości lub części.”

1. Które z przepisów mówią, kiedy podatnikowi nie przysługuje prawo do obniżenia VAT należnego o VAT naliczony?

2. Czy można nie korzystać z prawa do odliczenia VAT naliczonego?

3. Czy wartość takich zakupów (kiedy nie odliczymy VAT) należy wykazywać w deklaracji jako sprzedaż zwolnioną?

4. Czy nieodliczony VAT będzie kosztem podatkowym?”

Ad. 1. Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatnikowi podatku VAT nie przysługuje prawo do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony w zakresie w jakim nabyte towary jak i usługi nie są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych.

Oprócz powyższego przepisu w art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 wskazano grupy podatników, odnośnie których prawo do odliczenia podatku naliczonego nie może być realizowane.

Następnym przepisem ograniczającym prawo podatnika do obniżenia podatku należnego o podatek liczony jest art. 88 ustawy o podatku od towarów i usług. Na przykład w art. 88 ust. 4 ustawy o podatku od towarów i usług postanowiono, że obniżenia kwoty podatku lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się również do podatników, którzy nie są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni.

Ad. 2. Zasada odliczenia podatku naliczonego jest jednym z fundamentalnych praw podatnika, wynikającym z zasady neutralności podatku VAT. Podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 86 ust. 1 podatnik ma prawo do obniżenia podatku naliczonego, a nie obowiązek, obniżania podatku należnego o podatek naliczony. Oznacza to, że podatnik może nie korzystać z tego prawa. Wtedy po prostu nie będzie

ujmował w ewidencji dokonanych zakupów. Ad. 3. Nie, w deklaracji tego typu zakupy nie mogą być ujęte jako sprzedaż zwolniona. Wykazanie tych zakupów jako zwolnionych naruszałoby postanowienia ustawy w tym zakresie.

Ad. 4. Jeżeli podatnik zrezygnuje z prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego, to zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 46 lit a) i b) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie uznaje się za koszt uzyskania przychodu podatku od towarów i usług, z tym że jest kosztem uzyskania przychodów:

a) podatek naliczony:

► jeżeli podatnik zwolniony jest od podatku od towarów i usług lub nabył towary i usługi w celu wytworzenia albo odprzedaży towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku od towarów i usług,

► w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym podatnikowi **nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług** - jeżeli naliczony podatek od towarów i usług nie powiększa wartości środka trwałego,

b) podatek należny, w przypadku:

► importu usług, jeśli nie stanowi on podatku naliczonego w rozumieniu odrębnych przepisów,

► przekazania lub zużycia przez podatnika towarów lub świadczenia usług na potrzeby reprezentacji i reklamy, obliczony zgodnie z odrębnymi przepisami.

Według jakiej stawki podatku VAT należy opodatkować usługę projektowania realizacji obiektu sali sportowej, w przypadku gdy umowa na wykonanie tych usług została zawarta przed dniem 1 maja 2004 r., a faktyczna realizacja umowy nastąpi już po 1 maja 2004 r.

Z analizy przedstawionego stanu faktycznego wynika, iż umowa zostanie zrealizowana już po 1 maja 2004 r. W związku z powyższym do tej usługi zastosowanie znajdzie ustawa z 11 marca 2004 r., o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 54, poz. 535). Oznacza to, iż wszystkie wykonane usługi związane z budową tego obiektu podlegać będą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług według stawki 22 proc.

► PIOTR WĄSOWSKI
Doradca podatkowy

Podatek od towarów i usług

Poniżej publikujemy pismo ministra finansów z 24 czerwca 2004 r. w sprawie zasad opodatkowania podatkiem od towarów i usług czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem na podstawie ustawy z 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, które wykonane zostały przed 1 maja 2004 r., a obowiązek podatkowy powstał po 30 kwietnia 2004 r.

Od 1 maja 2004 r. w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) - z wyjątkiem tych, które weszły w życie w terminach wcześniejszych - w przypadku wykonywania niektórych czynności, zmianie uległa wysokość stawek podatku, a także zasady ich opodatkowania, związane w szczególności z wejściem w życie przepisów dotyczących miejsca świadczenia. W związku ze zgłaszanymi przez podatników oraz organy podatkowe pytaniami dotyczącymi sposobu ustalania stawek podatku od towarów i usług dla wyżej wymienionych czynności, w celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, na podstawie art. 14 § 1 pkt. 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.), uprzejmie wyjaśniam: zgodnie z ustawą z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem od towarów

i usług podlegały czynności wymienione w art. 2 tej ustawy i dla tych czynności określone zostały właściwe stawki podatku. **Wykonanie przez podatnika czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług powoduje obowiązek rozliczenia podatku według stawek obowiązujących w dniu wykonania tej czynności.** Określony w przepisach moment powstania obowiązku podatkowego wskazuje na termin rozliczenia przez podatnika podatku z tytułu wykonanej czynności. **Zatem w przypadku czynności podlegających opodatkowaniu tym podatkiem na podstawie ustawy z 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, które wykonane zostały przez podatników przed 1 maja 2004 r., dla których obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług powstał po 30 kwietnia 2004 r. - czynności te podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług według stawek obowiązujących dla tych czynności w momencie ich wykonania, tj. przed 1 maja 2004 r.**

Zmianie uległa
wysokość stawek
podatku VAT

Realne zagrożenie

Zmiany wprowadzone ustawą z 11 marca 2004 roku o podatku VAT mogą skutkować upadłością przedsiębiorstw wykonujących usługi budowlane na podstawie wieloletnich umów zawartych przed wejściem w życie przepisów tej ustawy.

Problem dotyczy przedsiębiorstw wykonujących roboty budowlano-montażowe niezwiązane z budownictwem mieszkaniowym i infrastrukturą towarzyszącą. Wieloletnie umowy o te roboty podpisane zostały przed wejściem w życie przepisów nowej ustawy, w związku z czym zapłata brutto została skalkulowana z uwzględnieniem obowiązującej wówczas stawki 7 proc. W międzyczasie w życie weszły nowe przepisy, które nie przewidują regulacji przejściowych zabezpieczających takie firmy - mając do zrealizowania kontynuowane po 1 maja 2004 roku roboty, muszą zastosować stawkę 22 proc. Inwestorami są tu

zwykle jednostki budżetowe i gminy, a wartość robót sytuuje się na poziomie od kilku do kilkadziesiąt milionów złotych. Ponieważ inwestorzy nie zgadzają się na podniesienie wynagrodzenia uwzględniającego wyższą stawkę VAT, łatwo policzyć na jakiego rzędu straty narażeni są wykonawcy.

Na prośbę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa interwencję, w sprawie konieczności podjęcia przez Ministerstwo Finansów konstruktywnych działań podjął minister Wiesław Szczepański - podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury. O wyniku tych działań będziemy informować na bieżąco.

Początek stabilizacji

Nie zawsze

wysoki wzrost

cen materiałów

budowlanych

powoduje wysoki

wzrost cen robót

budowlanych

W poprzednim numerze „Inżyniera Budownictwa” (4/2004) przedstawiliśmy zmiany cen w budownictwie po wejściu do Unii Europejskiej. Do analizy wybraliśmy materiały budowlane, których ceny uległy największym wahaniom i miały wpływ na zmiany cen robót, a także ceny wybranych obiektów. Obecnie prezentujemy ceny najczęściej wykonywanych robót inwestycyjnych i remontowych oraz ich zmiany w ciągu pierwszego półrocza tego roku. Ponieważ w tabeli podane są ceny jednostkowe robót i usług, wyjaśniamy, że **cena jednostkowa roboty składa się z ceny usługi oraz kosztu materiału wraz z kosztami dostawy na budowę, natomiast cena jednostkowa usługi obejmuje koszty robocizny, niezbędnego sprzętu oraz koszty pośrednie i zysk wykonawcy** wg wydawnictw SEKOCENBUD.

W robotach inwestycyjnych, w zestawieniu z cenami z początku roku, najbardziej obniżyła się cena montażu okien i drzwi z PCW (na przykład ponad 5 proc. mniej kosztuje wymiana okna jednokomorowego z PCW typu VEKA). Spowodowane to było tendencją spadkową cen wyrobów z PCW oraz okresowymi upustami cen usług. Natomiast największe wzrosty cen wystąpiły w robotach instalacji elektrycznych – o ponad 13 proc. więcej trzeba zapłacić za wykonanie wypustu podtynkowego zakończonego gniazdem wtykowym. W robotach tych również na wzrost cen wpłynęły wahania cen materiałów, wynikające przede wszystkim ze wzrostu cen miedzi.

W pierwszym półroczu najwyższe wzrosty cen materiałów wystąpiły w grupie wyrobów stalowych, co znalazło odbicie w cenach robót z wykorzystaniem tego materiału (np.

o ponad 10 proc. wzrosła cena wykonania łąw fundamentowych żelbetowych).

W robotach remontowych wg wydawnictw SEKOCENBUD wskaźniki zmian cen wahały się od –2 proc. do +9 proc. Spadły ceny wymiany osprzętu elektrycznego (–2 proc.), natomiast znacznie wzrosły, bo prawie o 10 proc., koszty wymiany miski ustępowej typu „kompakt”.

Najważniejszą przyczyną zmian cen robót remontowych w I półroczu, podobnie jak w przypadku robót inwestycyjnych, były wahania cen materiałów, w tym przede wszystkim wzrost cen stali i wyrobów ze stali, miedzi (kable i przewody), a także okresowe upusty cenowe usług (np. wymiany okien). Nie bez wpływu na zmiany cen robót był również wzrost cen paliw. Jednak nie zawsze wysoki wzrost cen materiałów powoduje podobnie wysoki wzrost cen robót, ponieważ na cenę roboty składa się wiele elementów, a nie zawsze ceny materiałów są w nich dominujące.

Obecnie obserwujemy początki stabilizacji cen materiałów, a tym samym i cen robót budowlanych. Po dużych zmianach cen materiałów, szczególnie w okresie od połowy marca do końca kwietnia, teraz producenci wprowadzają jedynie małe korekty cen charakteryzujące się tendencjami spadkowymi. Wpływ na taką sytuację ma przede wszystkim zmniejszony popyt na materiały budowlane. Lipiec i sierpień powinien charakteryzować się dalszą stabilizacją cen na rynku, a jeżeli wystąpią zmiany, to w niewielu pozycjach i z tendencją do ich obniżenia.

Analiza nie uwzględnia wpływu zmian podatku VAT na poziom cen robót budowlanych.

ZESPÓŁ REDAKCYJNY



Ceny podane w tabeli są cenami netto, tzn. nie uwzględniają podatku VAT

Materiał opracowano na podstawie danych z wydawnictw: Błyskawica nr 1, 5 i 6/2004, Informacje kwartalne SEKOCENBUD z I i II kwartału 2004, Biuletyn SEKOCENBUD BCA za I półrocze 2004 – wydanych przez OWEOB PROMOCJA Sp. z o.o.

Lp	Opis robót	JM	Cena jednostkowa roboty w zł na 30.06.2004	Cena jednostkowa usługi w zł na 30.06.2004	Zmiana % do	
					maja 2004	stycznia 2004
1	2	3	4	5	6	7
	1. Roboty inwestycyjne					
	Roboty budowlane					
1	Konstrukcje dachowe proste z tarcicy nasyczonej	m ³	1244	337	0.6	2.3
2	Pokrycie dachu dachówką karpówką ceramiczną, z obróbkami blacharskimi oraz montażem rynien i rur spustowych z blachy	m ²	127	33	2.9	6.5
3	Pokrycie dachu blachą dachówkową powlekaną poliestrem z obróbkami blacharskimi oraz montażem rynien i rur spustowych z PCW	m ²	76	13	-0.4	2.5
4	Pokrycie dachu dachówką bitumiczną z włókien szklanych, z obróbkami blacharskimi oraz montażem rynien i rur spustowych z blachy	m ²	72	27	0.6	1.9
5	Ścianki działowe o grubości 11,5 cm z pustaków ceramicznych POROTHERM	m ²	47	13	-0.2	1.0
6	Ściany grubości 44 cm, z pustaków POROTHERM, na zaprawie cementowo-wapiennej	m ²	142	35	-0.1	0.4
7	Stropy gęstożebrowe Teriva-I	m ²	104	34	1.7	6.6
8	Ściany warstwowe grubości 51 cm murowane z pustaków „MAX” i cegły dziurawki, ocieplenie płytami ze styropianu, grubości 12 cm	m ²	175	59	0.6	1.7
9	Ściany warstwowe grubości 44 cm murowane z bloczków z betonu komórkowego i cegieł dziurawek, ocieplone płytami ze styropianu grubości 8 cm	m ²	138	47	1.3	2.1
10	Docieplenie ścian płytami styropianowymi grubości 12 cm - metodą lekką mokrą „Atlas Stoptex”, z wykonaniem tynku mineralnego grubości 2,0 mm	m ²	80	37	1.0	1.9

1	2	3	4	5	6	7
11	Montaż okien jednokomorowych z PCW typu VEKA o powierzchni 1,8 m ²	m ²	538	69	-4.7	-5.2
12	Montaż drzwi balkonowych jednokomorowych z PCW typu VEKA	m ²	516	81	-4.4	-3.7
13	Ścianki działowe z cegieł dziurawek, o grubości 12 cm	m ²	58	24	1.1	2.0
14	Ścianki działowe z płytek z betonu komórkowego o grubości 12 cm	m ²	40	13	1.1	2.8
15	Ławy fundamentowe żelbetowe, prostokątne o szerokości do 0,8 m wraz ze zbrojeniem	m ³	310	95	-0.2	10.8
16	Montaż okien drewnianych jednoramowych o powierzchni 1,8 m ²	m ²	600	41	1.4	0.9
17	Montaż drzwi balkonowych drewnianych jednoramowych	m ²	592	43	0.7	0.5
18	Ściany z bloczków z betonu komórkowego o grubości 24 cm na zaprawie cementowo-wapiennej	m ²	63	16	1.4	1.4
19	Ścianki działowe z płyt gipsowo-kartonowych zwykłych, o grubości 12.5 cm, wypełnione wełną mineralną	m ²	85	37	0.1	4.0
	Roboty instalacji elektrycznych					
20	Wykonanie wypustu oświetleniowego w pomieszczeniu mieszkalnym z wyłącznikiem klawiszowym, zakończonego haczykiem i złączką świecznikową w suficie	szt	74	38	1.2	7.7
21	Wykonanie wypustu podtynkowego zakończonego gniazdem wtykowym podwójnym z uziemieniem	szt	73	32	1.4	13.2
22	Montaż na ścianie budynku projektora halogenowego GZVF 415 200-5000 W NB wraz z podłączeniem oraz wyłącznikiem klawiszowym jednobiegunowym	kpl	234	108	0.5	1.7
23	Sprawdzenie i pomiar kompletnego obwodu elektrycznego 1-fazowego niskiego napięcia	pomiar	19	19	0.1	0.4
	Roboty instalacji sanitarnych					
24	Montaż baterii wannowej mosiężnej chromowanej z natryskiem ręcznym i połączenie z instalacją	szt	167	16	1.9	9.2
25	Montaż umywalki na wspornikach i połączenie z odpływem	kpl	203	28	1.2	11.6
26	Montaż ustępu typu „kompakt” z połączeniem z instalacją	kpl	538	53	4.3	10.3
	2. Roboty remontowe					
	Roboty budowlane					
27	Gładź gipsowa jednowarstwowa	m ²	9	6	0.2	0.9
28	Posadzka z płytek terakotowych układanych na zaprawie klejowej	m ²	62	16	1.2	2.6
29	Posadzka z płytek „Gres” układanych na zaprawie klejowej	m ²	71	16	4.7	5.8
30	Posadzka z deszczulek dębowych	m ²	137	22	1.3	2.0
31	Posadzka z paneli podłogowych z uszlachetnionej płyty wiórowej	m ²	50	15	-1.8	-1.2
32	Licowanie ścian płytkami z glazury układanymi na zaprawie klejowej	m ²	64	25	0.3	2.1
33	Odbicie tynków wewnętrznych na ścianach, przy powierzchni odbicia ponad 5 m ²	m ²	5	5	0.0	-0.4
34	Uzupełnienie tynków zwykłych kat. III na ścianach, przy powierzchni uzupełnienia do 0,1 m ²	szt	7	7	0.0	-0.3
35	Przecieranie tynków z zeszkobaniem farby lub zdzieraniem tapet	m ²	8	6	0.3	0.4
36	Tynki cementowo-wapienne kat. III na ścianach	m ²	15	11	0.1	0.4
37	Rozebranie wykładziny ściennej z płytek okładzinowych	m ²	20	20	0.0	-0.4
38	Zeszkobanie i zmycie starej farby	m ²	2	1	0.0	0.6
39	Dwukrotne malowanie farbą emulsyjną starych tynków ścian wewnętrznych	m ²	3	2	0.0	1.2
40	Dwukrotne malowanie tynków gładkich elewacji farbą emulsyjną	m ²	4	2	0.7	1.7
41	Dwukrotne malowanie farbą ftalową stolarki okiennej o powierzchni ponad 1,0 m ² - uprzednio malowanej	m ²	16	12	0.2	0.2
	Roboty instalacji elektrycznych					
42	Wymiana gniazda wtykowego w istniejącej puszcze instalacyjnej	szt	13	5	-0.5	5.2
43	Wymiana wyłącznika podtynkowego w istniejącej puszcze instalacyjnej	szt	11	6	-0.5	-2.2
44	Wymiana oprawy hermetycznej skośnej przykręcanej	szt	25	10	2.7	4.4
45	Ręczne wykucie bruzdy dla przewodów wtykowych w podłożu z cegły	m	2	2	0.0	0.4
	Roboty instalacji sanitarnych					
46	Wymiana wanny stalowej o dt. 1700 mm - demontaż starej wanny i montaż nowej	kpl	427	67	0.5	3.6
47	Wymiana ustępu typu „kompakt” - demontaż starego urządzenia oraz montaż nowego	kpl	603	103	3.9	9.4
48	Przeczyszczenie podejścia odpływowego o średnicy 100 mm (110 mm)	szt	19	18	0.1	0.4
49	Wymiana grzejnika stalowego jednopłytkowego o wysokości 300 mm i długości 1600 mm	kpl	319	19	0.6	7.4

Wydawnictwo ARKADY



Podręcznik
Projektowania
architektoniczno-
budowlanego
Ernst Neufert

Ernst Neufert, Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, przekład z XXXVI zmienionego i rozszerzonego wyd. niemieckiego, III wyd. polskie, s. 648, ponad 6400 ilustracji i tablic, format A4, oprawa twarda.

Ernst Neufert (1900–1986) stworzył oryginalną koncepcję merytoryczną i formalną warsztatowego podręcznika wizualno-tabelaryczno-tekstowego, który (doskonalony przez 66 lat, wznawiany i poprawiany prawie regularnie co dwa lata i gruntownie modyfikowany i nowelizowany co 6 lat) stał się unikatowym dziełem w skali światowej. Podręcznik przetłumaczono na 17 języków – w tym wszystkie najbardziej rozpowszechnione języki europejskie – oraz chiński, indonezyjski i japoński.

Podstawowym zamysłem autora było dostarczenie w syntetycznej formie, początkowo tylko studiującym, a później również nauczającym, projektującym i budującym możliwie wszystkich elementów wiedzy i aktualnych informacji niezbędnych do: „samodzielnego składania całości”, a w konsekwencji do ułatwienia twórczego działania. Książka miała być: „pomocą na starcie do biegu; potem jednak biec, a więc budować, musi już każdy sam”.

Punktem wyjścia dla treści dzieła jest człowiek jako miara i cel. Natomiast elementami do „składania całości” są: wymiary człowieka i jego zapotrzebowanie na miejsce we wszystkich możliwych sytuacjach życiowych i podczas wykonywania wszelkich funkcji, klimat zewnętrzny i wnętrza budynku, biologia budowlana, postrzeganie przedmiotów, barwy, proporcje i formy budowy, wyraz epoki i styl życia, składowe projektu architektonicznego i budowlanego, procesy projektowania, fazy i elementy realizacji budowy, wszelkie możliwe elementy konstrukcyjne budynków, fizyka i ochrona budowli, oświetlenie naturalne i sztuczne, ogrzewanie i wentylacja, oraz zaopatrzenie budynku we wszelkiego rodzaju media,

charakterystyki i elementy składowe wszelkiego rodzaju budynków i obiektów począwszy od domów mieszkalnych, przez ośrodki dla dzieci, szkoły, uczelnie, biblioteki, budynki użyteczności publicznej, budownictwo wiejskie i przemysłowe itd. aż po cmentarze.

Zamieszczone syntetyczne opisy tych „elementów” są ściśle wzajemnie sprzężone z ilustracjami. Jest to pewnego rodzaju współczesna wizualna, branżowa encyklopedia, periodycznie aktualizowana.

W podręczniku znajdują się także „elementy” ograniczające swobodę twórczą w postaci norm i przepisów – niestety wyłącznie obowiązujących w Niemczech. Wprawdzie nasze normy coraz mniej odbiegają od nich, ale są i pozostaną również takie, które nigdy nie będą identyczne. Są to m.in. przepisy związane z położeniem geograficznym Polski, a więc dotyczące głębokości przemarzania gruntu, obciążenia wiatrem i śniegiem, oświetleniem światłem dziennym i nasłonecznieniem. Wydaje się zatem celowe, aby nowe polskie wydanie podręcznika zostało zaopatrzone w aneks zawierający najważniejsze dane z ww. norm, a także najnowszą polską bibliografię przedmiotu oraz spis aktualnych przepisów polskiego prawa budowlanego. Można to wszystko zamieścić na kilkunastu stronach druku i myślę, że nic się nie stanie, jeśli cena (99 zł) wzrośnie o kilka złotych, zwłaszcza w porównaniu z ceną oryginału niemieckiego – 139 euro. Zespół tłumaczy wywiązał się bardzo dobrze z niezwykle trudnego zadania przekładu „strona w stronę” z języka niemieckiego, który ma taką łatwość tworzenia jednego wyrazu z kilku rzeczowników lub przymiotników i rzeczowników. Porównując przekład z oryginałem, dostrzegłem jednak w wielu miejscach niezbyt wnikliwą koordynację terminologiczną całego tekstu. Przy pracy zespołowej konieczny jest, moim zdaniem, jeden tłumacz – weryfikator całości. Te i inne drobne uchybienia nie pomniejszają niewątpliwie wielkiej wartości tego dzieła.



Klimatyzacja
W.P. Jones

W.P. Jones, Klimatyzacja, przekład z IV zmienionego i nowelizowanego wydania ang., II wyd. polskie, 520 s., 171 il., liczne tablice, wykresy i nomogramy, format B5, oprawa twarda.

Jak stwierdza autor oryginału: „książka została napisana dla słuchaczy, którzy przygotowują się do egzaminów na członków Związku Inżynierów Ogrzewnictwa i Wentylacji (oczywiście angielskich), jak i dla inżynierów praktyków” i dalej informuje, że w książce: „wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, wszelka nowa myśl lub technika są ilustrowane przykładami”. Takich przykładów obliczeniowych jest w tym nowym wydaniu ponad 120. Znalazły się w nim też nowe, ważne rozdziały, a inne zostały znacznie rozszerzone m.in. o konstrukcje

elektronicznych zaworów rozprężnych, o zastosowania jako czynników chłodniczych substancji, które nie stwarzają ryzyka dla warstwy ozonowej atmosfery ziemskiej. W rozdziale o regulacji automatycznej omówiono stosowanie komputerów i bezpośredniej regulacji cyfrowej, co umożliwia zmniejszenie zużycia energii. Rozszerzono rozdział dotyczący charakterystyki wentylatorów. Autor wykorzystał też nowe bogate doświadczenia angielskich i amerykańskich specjalistów branży klimatyzacyjnej.

Mamy więc przed sobą praktyczne źródłowe dzieło reprezentujące „znak czasu” także w naszym klimacie.

Vademecum budowlane, wyd. II, rozszerzone i gruntownie znowelizowane, 1232 s., 1487 il., 538 tabl., 12 działów, 111 rozdziałów, format B5, oprawa twarda. Praca zbiorowa 42 znanych specjalistów (wykładowców politechnik, pracowników naukowych instytutów i praktyków budowlanych).

Syntetyczne kompendium fachowej wiedzy ze wszystkich specjalności budownictwa ogólnego. Treść obejmuje: przepisy prawa, ceny, kosztorysowanie, umowy budowlane, organizację przedsiębiorstw, wszelkiego rodzaju materiały budowlane, planowanie, organizację i realizację robót, maszyny i urządzenia, zasady konstruowania i wymiarowania elementów konstrukcji (murowych, betonowych, żelbetowych, stalowych i drewnianych), ochronę budynków (cieplną, akustyczną, przeciwwilgociową, antykorozyjną), instalacje (centralnego ogrzewania, wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, elektryczne i odgromowe).

W najobszerniejszym dziale Vademecum pt.: „Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlanych”

zawarte są zasady i szczegółowe informacje dotyczące wykonywania i odbioru wszelkich robót budowlanych.

W porównaniu z pierwszym wydaniem publikacja różni się pod wieloma względami: po pierwsze obejmuje znacznie bogatszy zakres tematyczny (5 nowych działów), po drugie zawiera treści gruntownie znowelizowane, po trzecie jest dziełem prawie dwukrotnie większej liczby autorów, po czwarte zostało bogato wyposażone w informacje uzupełniające (spisy przepisów, norm oraz najnowszą bibliografię przedmiotu).

Warto podkreślić, że autorzy rozdziałów: „Prawo budowlane” i „Bezpieczeństwo pożarowe budynków” oraz autor działu o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki, zaopatrzyli swoje opracowania komentarzami zapowiadającymi kierunki zmian w odnośnych przepisach, które – jak wiemy – ciągle ulegają modyfikacji.

Warto mieć tę książkę w podręcznej bibliotece inżynierskiej. Można też ją polecić studentom wydziałów budowlanych politechnik, zwłaszcza że autorami wielu rozdziałów są ich wykładowcy.



Vademecum budowlane

Nowy poradnik majstra budowlanego, 928 s., 1419 il., 302 tabl., format B5, oprawa twarda. Praca zbiorowa 30 autorów teoretyków i praktyków.

W 27 rozdziałach omówiono kolejno: rolę majstra budowlanego, organizację robót, dokumentację techniczną budowy, prace pomiarowe, roboty ziemne, fundamenty, rusztowania, deskowania, zbrojenie i betonowanie, montaż konstrukcji, spoiwa, roboty murowe i izolacyjne, stropy, dachy, ściany działowe i ostonowe, schody, roboty: dekarские, blacharskie, tynkowe i okładzinowe, montaż okien i drzwi, roboty szklarskie, malarskie i tapetowanie, podłogi oraz instalacje

sanitarne i elektryczne.

Pierwowzorem dla tego dzieła był znany w środowisku budowlanym „Poradnik majstra budowlanego”, który przed laty ukazał się w kilku kolejnych wydaniach. Ten nowy poradnik jest znacznie rozszerzony i gruntownie znowelizowany, co uczyniło z niego aktualne źródło wiedzy dla samodzielnych pracowników technicznych budowy, pełniących funkcję majstra, a więc mistrzów i techników. Właściciele małych i średnich przedsiębiorstw budowlanych, a także uczący się poszczególnych zawodów znajdą w nim również dla siebie wiele praktycznych informacji.



Nowy poradnik majstra budowlanego

Adam Szpindor, Zaopatrzenie w wodę i kanalizacja wsi, wyd. II poprawione, 476 s., 316 il., 126 tabl., format B5, oprawa twarda.

Część I. Zaopatrzenie w wodę: systemy wodociągowe, ujęcia wód (podziemnych, źródłanych, powierzchniowych), doprowadzanie, gromadzenie, uzdatnianie i rozprowadzanie wody, instalacje wodociągowe, budowa i eksploatacja wodociągów.

Część II. Kanalizacja: rodzaje ścieków, sieci kanalizacyjne (systemy, układy, projektowanie), obiekty na sieci kanalizacyjnej (studzienki, wpusty, zbiorniki retencyjne, przepusty, syfony, pompownie ścieków itd.), oczyszczanie ścieków, budowa i eksploatacja kanalizacji, urządzenia kanalizacyjne w budynkach i zagrodach.

Autor prezentuje rozwiązania systemów wodociągowych i kanalizacyjnych zarówno dla wsi o zabudowie zwartej, jak i rozproszonej.

Książka zawiera komplet informacji zarówno dla projektujących, wykonujących, jak i eksploatujących sieci wodociągowe i kanalizacyjne na obszarach wiejskich. Publikacja nabrała szczególnej aktualności obecnie, gdyż gminy wiejskie mogą korzystać nie tylko z krajowych funduszy ochrony środowiska, ale także z unijnych funduszy strukturalnych.

Opracował: mgr inż. Eugeniusz Piliszek



Zaopatrzenie w wodę i kanalizacja wsi

Czasopisma specjalistyczne

Prezentujemy najciekawsze propozycje z prasy specjalistycznej.

Inżynieria
i Budownictwo

Przegląd Budowlany

Gaz, Woda i Technika
Sanitarna

Ciepłownictwo,
Ogrzewnictwo,
Wentylacja

Gospodarka Wodna

Wiadomości
Melioracyjne
i Łąkarskie

INPE

Spektrum – magazyn
informacyjny SEP

Drogownictwo

Wiadomości naftowe
i gazownicze

Inżynieria Morska
i Geotechnika

Materiały Budowlane

Wiadomości IPB



Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 409, 00-950 Warszawa
skr. poczt. 1004, tel./faks (0-22) 826-20-27, 827-52-55
tel. (0-22) 828-23-91
e-mail: materiałybudowlane@neostrada.pl

Miesięcznik „Materiały Budowlane” – technologie – rynek – wykonawstwo to źródło wiedzy o nowych wyrobach i technologiach budowlanych, ciekawych realizacjach, normalizacji i certyfikacji, nowych uwarunkowaniach związanych z przystąpieniem Polski do UE, aktualnych przepisach prawnych i ekonomicznych z dziedziny budownictwa, rynku budowlanego. W każdym wydaniu znajdują Państwo wiele interesujących artykułów.

W „Materiałach Budowlanych” nr 5/2004 tematem wydania jest „Beton i prefabrykacja”, a w nim, m.in. artykuły:

- ▶ „Myśl europejska w normalizacji betonu towarowego”;
- ▶ „Nowoczesne wytwórnie betonu”;
- ▶ „Cementy w prefabrykacji betonowej”;
- ▶ „Domieszki i dodatki do betonu w świetle normy PN-EN 206-1”;
- ▶ „Analiza wymagań stawianych drobnowymiarowym elementom betonowym do budownictwa komunikacyjnego”.

PRZEGLĄD
budowlany 

MIESIĘCZNIK POLSKIEGO ZWIĄZKU INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA

Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 201
00-050 Warszawa
tel./faks (0-22) 826-67-00, 828-27-20
e-mail: biuro@przegladbudowlany.pl
www.przegladbudowlany.pl

Co zmieniło się przez ostatnie lata w PZITB? Jakie są najważniejsze cele i zadania Związku, jaka jest jego przyszłość? – w szóstym numerze „Przeglądu Budowlanego” na te oraz inne pytania odpowiadają trzej byli i obecni przewodniczący PZITB.

Oprócz spraw jubileuszowych, związanych z 70-leciem Związku w najnowszym numerze można również przeczytać:

- ▶ o najnowszych uregulowaniach prawnych dotyczących usytuowania budynków w stosunku do granicy działki budowlanej,

W bloku tym znajduje się także wykaz aprobat technicznych ITB oraz IBDiM na domieszki oraz dodatki do betonów i zapraw.

Zachęcamy również do lektury czerwcowego wydania miesięcznika „Materiały Budowlane” /nr 6/2004, którego hitem jest blok tematyczny „Dachy”, a nim, m.in. artykuły:

- ▶ „Pokrycia dachowe w świetle wymagań obowiązujących w UE, ze szczególnym uwzględnieniem mas hydroizolacyjnych”;
- ▶ „Nowoczesne szklane pokrycia dachowe mocowane na rusztach z konstrukcji cięgnowych”;
- ▶ „Kryteria oceny i doboru kitów dekarских”;
- ▶ „Wymagania użytkowe dotyczące jednowarstwowych pokryć dachowych z folii PVC”;
- ▶ „Ocena przydatności pap samoprzylepnych”.

W bloku „Dachy” warto również przeczytać artykuły prezentujące nowoczesne materiały dachowe oraz systemy odwodnień.

W majowym oraz czerwcowym wydaniu miesięcznika „Materiały Budowlane” znajdują Państwo interesujące artykuły także w stałych blokach tematycznych, m.in. „Ściany i stropy”, „Drogi, mosty”, „Budownictwo wodne”, „Instalacje”, „Rynek budowlany”, „Samorząd zawodowy”.

Zapraszamy do lektury, a członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, którzy dotychczas nie są stałymi Czytelnikami miesięcznika „Materiały Budowlane” zachęcamy do prenumeraty. Zainteresowanych prosimy o kontakt z redakcją. Dla członków PIIB mamy specjalną ofertę.

- ▶ stropodachach stromych, ich podobieństwach i różnicach oraz materiałach izolacyjnych wykorzystywanych w stropodachach (tabelaryczne zestawienie folii dachowych o wysokiej i niskiej paroprzepuszczalności oraz folii paroszczelnych),
- ▶ zamocowaniach, wykorzystywanych w konstrukcjach budowlanych oraz wymaganiach, jakim powinny one odpowiadać.

W dziale Nauka dla budownictwa polecamy artykuł o wybranych zagadnieniach procesu inwestycyjnego oraz naukowe opracowanie na temat metod ustalania wag kryteriów podczas wyboru wykonawcy. W tym numerze Czytelnicy znajdą również nowe regulacje gospodarki azbestem i wyrobami zawierającymi azbest.

W dziale Forum zainteresowanych zapraszamy do lektury sprawozdania z II Zjazdu Warmińsko-Mazurskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz prezentacji drugiego tomu albumu „Zabytki techniki krajów wschodniej części”.

Zapraszamy do lektury.



Wydawca: SEP - COSiW w Warszawie,
Zakład Wydawniczy „INPE” w Bełchatowie
ZW INPE i redakcja:
ul. Kalinowa 5, 97-400 Bełchatów
tel. (centr.) (0-44) 635 02 00, red. nacz. 635 02 01
sekretariat: 632 67 91, tel./faks 632 32 61
e-mail: redinpe@ld.onet.pl, www.sep.com.pl
Konto bankowe: PKO BP SA O/Bełchatów
86 1020 3958 0000 9402 0014 6969

„INPE” jest jedynym ogólnopolskim czasopismem, które zapewnia systematyczną informację o aktualnych zasadach wiedzy technicznej, normach i przepisach w zakresie szeroko rozumianej elektryki. „INPE” publikuje wybrane teksty ustaw, przepisów i Polskich Norm z dziedziny elektryki oraz związane z nimi artykuły, komentarze, opinie i porady, a także aktualizowane wykazy aktów prawnych, wykazy Polskich Norm, dokumentów normalizacyjnych oraz norm i komentarzy SEP.

„INPE” jest niezbędnym czasopismem dla inżynierów i techników, zainteresowanych ustawicznym doskonaleniem kwalifikacji, a zwłaszcza pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie i zajmujących się eksploatacją sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych.

„INPE”, wydawane od 1994 r. jako dwumiesięcznik z dniem 1 lipca br. zostało przekształcone w miesięcznik. Z numerem 58 (lipiec 2004) ukazał się pierwszy zeszyt „Podręcznika INPE dla elektryków” pt. „Instalacje elektryczne. Wiadomości ogólne”. Zeszyt jest bezpłatnym dodatkiem do miesięcznika „INPE”. Kolejne monotematyczne zeszyty tego podręcznika będą ukazywały się w cyklu dwumiesięcznym.

Czytelnicy zajmujący się projektowaniem, wykonawstwem i eksploatacją sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych znajdą w tych zeszytach potrzebne im dane i wskazówki zebrane z obowiązujących

przepisów, aktualnych zasad wiedzy technicznej i Polskich Norm. Podręcznik jest adresowany do osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, osób zatrudnionych na stanowisku dozoru i eksploatacji sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych, osób i firm prowadzących usługi w zakresie elektryki oraz inwestorów i użytkowników obiektów budowlanych.

Nr 58 „INPE” (lipiec 2004 r.) przynosi art. dr. inż. Witolda Jabłońskiego pt. „Uziemienia w instalacjach elektrycznych wysokiego napięcia” art. dr. inż. Zbigniewa Nartowskiego „Normalizacja w elektryce” oraz stałe pozycje jak: zmiany w zbiorze Polskich Norm, aktualny wykaz aktów prawnych z dziedziny elektryki i z nią związanych, wybrane teksty aktów prawnych i komentarze do nich, odpowiedzi na listy i inne.



Redakcja: ul. Świętokrzyska 14a, pok. 322, 00-050 Warszawa
tel. (0-22) 55-64-308, faks: (0-22) 55-64-301
e-mail: spektrum.sep@sep.com.pl

Czasopismo adresowane do inżynierów i techników ze wszystkich dziedzin elektryki - od energetyki, elektrotechniki, instalacji i urządzeń elektrycznych po elektronikę, telekomunikację i informatykę. W zeszycie nr 4-5/2004 „Spektrum” warto przeczytać:

- ▶ relację z seminarium szkoleniowego „Projektowanie, budowa i eksploatacja izolowanych linii napowietrznych”,
- ▶ informację o VI seminarium konsultacyjno-szkoleniowym Centralnej Komisji Upoważnień Zawodowych SEP,
- ▶ ciekawy felieton „Ile dobra, ile zła?” z cyklu „Meandry cywilizacji”,
- ▶ opis centrum egzaminacyjnego nadającego międzynarodowy dyplom MIE w zakresie „monter elektroniki przemysłowej”,
- ▶ relację z targów Elektroinstalacje 2004 oraz Napędy i sterowanie 2004,
- ▶ na temat debat o energetyce i nowoczesnych urządzeniach zasilających w energetyce.

Zapraszamy do lektury.

Miesięcznik
Stowarzyszenia
Elektryków
Polskich

Magazyn
Informacyjny
Stowarzyszenia
Elektryków
Polskich

Miesięcznik
Polskiego
Zrzeszenia
Inżynierów
i Techników
Sanitarnych

CIEPŁOWNICTWO OGRZEWNICTWO WENTYLACJA

Redakcja: ul. Czackiego 3/5, pokój 216
00-950 Warszawa, skr. poczt. 1004
tel./faks (0-22) 828 27 26, tel. (0-22) 826 43 35
www.cieplo gaz.com.pl, e-mail: cow@cieplo gaz.com.pl,
cieploogrzewwent@sigma-not.pl

Na naszej stronie www.cieplo gaz.com.pl Czytelnicy znajdują spisy treści oraz streszczenia artykułów. Znajdują się tam również odnośniki do stron www reklamujących się u nas firm. Autorzy artykułów publikowanych na łamach naszego czasopisma otrzymują 4 punkty od Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (dawniej Komitetu Badań Naukowych).

W numerze czerwcowym naszego czasopisma ukaże się wiele ciekawych artykułów, m.in. referat dr. inż. Jana Skórskiego i prof. dr. hab. inż. Władysława Szaflika pt.: „Podział kosztów ogrzewania na podstawie pomiaru temperatury w pomieszczeniach za pomocą miniaturowych rejestratorów”, wygłoszony na Konferencji Naukowo – Technicznej „Indywidualne rozliczenie kosztów ogrzewania mieszkań w budownictwie wielorodzinnym”, która odbyła się w maju br. w Politechnice Białostockiej.

W związku z ogromnym zainteresowaniem Czytelników podziałem kosztów ogrzewania z zastosowaniem podzielników ciepła oraz oczekiwanymi uregulowaniami prawnymi, w numerze 7-8/04 COW zamieścimy kolejne, wybrane materiały ze wspomnianej Konferencji, takie jak:

► „Rozdział kosztów ogrzewania w budynkach wielorodzinnych” - prof. dr. hab. inż. Witold Wasilewski, w którym dokonano przeglądu możliwych metod rozliczeń kosztów za centralne ogrzewania w mieszkań w budynkach wielorodzinnych. Opisano szczegółowo dwie możliwości realizacji rozliczeń przy założeniu podziału proporcjonalnego do powierzchni mieszkania i średniej różnicy temperatury wewnętrznej i zewnętrznej.

► „Problemy zdrowego mikroklimatu naszych mieszkań oraz kosztów ciepła” - Gerard Jan Besler, Maciej Besler gdzie uzasadniono społeczne i ekonomiczne potrzeby kształtowania zdrowego mikroklimatu naszych mieszkań. Zwrócono uwagę zwłaszcza na niezbędną, dobrą wentylację. Analizowano sposób określania kosztów za dostarczone ciepło.

► „Wpływ użytkowania mieszkań przy różnej temperaturze powietrza wewnętrznego, na warunki pracy instalacji c.o. oraz rozliczenie kosztów ogrzewania w budynkach wielorodzinnych” - dr inż. Mieczysław Dzierżgowski. Na podstawie pomiarów wykonanych w obiektach istniejących oraz obliczeń, przedstawiono wpływ utrzymywania w budynku wielorodzinnym różnej temperatury powietrza w poszczególnych mieszkaniach na warunki pracy instalacji centralnego ogrzewania oraz rozliczanie indywidualnych kosztów ogrzewania.

► „Wpływ kryterium rozliczania na wielkość indywidualnych kosztów ogrzewania w wielorodzinnych budynkach mieszkalnych” - dr inż. Mieczysław Dzierżgowski. W artykule przedstawiono wpływ przyjętego kryterium na wielkość indywidualnych kosztów ogrzewania w istniejącym budynku mieszkalnym wyposażonym w pomiar ciepła dostarczonego przez instalację ogrzewczą oraz układ pomiaru i rejestracji temperatury w poszczególnych mieszkaniach.

Zachęcamy do prenumeraty czasopisma.

Czasopismo
Polskiego Związku
Inżynierów
i Techników
Budownictwa
wydawane od 66 lat

INŻYNIERIA BUDOWNICTWA

Wydawca: Fundacja PZITB Inżynierii i Budownictwa
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14
Redakcja: al. Armii Ludowej 16, pok. 128
00-637 Warszawa, tel./faks (0-22) 629-69-86
e-mail: pzitbinzynieria@pro.onet.pl

Czytelników „Inżyniera Budownictwa” informujemy, że redakcja „Inżynierii i Budownictwa” opublikowała nr 6/2004 poświęcony w całości problematyce geotechniki. Jest to już szósty tego rodzaju zeszyt w ostatnim dziesięcioleciu (poprzednie: 8/1994, 11/1996, 11/1998, 6/2000 i 12/2001). Zamieszczono w nim rozmyślenia o współczesnych problemach geotechniki (pióra dr. inż. Bolesława Kłosińskiego), a także artykuły dotyczące: metod zwiększania nośności pali wielkośrednicowych i słupów szczelinowych; stabilizacji Krzywej Wieży w Pizie; stanu normalizacji europejskiej w dziedzinie geotechniki; analizy posadawiania podpór obiektów mostowych na różnego rodzaju palach; wzmacniania podłoża gruntowego, w tym przy użyciu geosyntetyków; zagrożeń konstrukcji obiektów istniejących podczas realizacji w bliskim sąsiedztwie wykopów głębokich; obserwacji zabudowy miejskiej w strefie oddziaływania głębokich wykopów; oceny sztywności

obudowy takich wykopów; obliczania nośności i osiadań pali Vibro; oceny możliwości wykorzystywania wzorów Boussinesqa do obliczania fundamentów płytowo-palowych; parcia spoczynkowego przy warstwowym zagęszczaniu zasyпки. Zamieszczono też sprawozdania z konferencji i recenzje książek.

Z kolei nr 7/2004 zawiera informacje dotyczące mostów chińskich, badań betonu w obiektach mostowych, dział, które powinien podjąć inżynier w sytuacji przedawaryjnej i podczas awarii konstrukcji budowlanej, metodologicznych aspektów opracowywania ekspertyz budowlanych, pokryć ochronnych stosowanych na silnie pochylonych skarpach składowisk odpadów, instalacji służących odwodnieniu wykopów budowlanych do kanalizacji miejskiej, stabilizacji nasypu drogowego pionowymi pasmami geosyntetyków, inklinometrycznych pomiarów przemieszczeń poziomych podłoża gruntowego, a także modelowania przebiegu pożaru w ocenie nośności pożarowej elementów konstrukcji budowlanych. Zamieszczono też dyskusję dotyczącą strunobetonowych płyt dwużebrowych, sprawozdanie z konferencji, informacje o osiągnięciach zagranicznych, a także kilka recenzji książek.

Obydwa zeszyty polecamy uwadze Czytelników. Zapraszamy też do współpracy autorskiej oraz do prenumerowania „Inżynierii i Budownictwa”. W II półroczu 2004 roku cena egzemplarza dla indywidualnych członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa została obniżona do 7,50 zł.